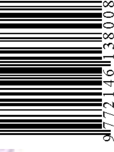
BAYAN YANI

ISSN 2146-1384

60

2016-12 6 TL (KDV Dahil) K.K.T.C 7 TL.

Bir çocuğun çıkaramadığı ses olamadık...

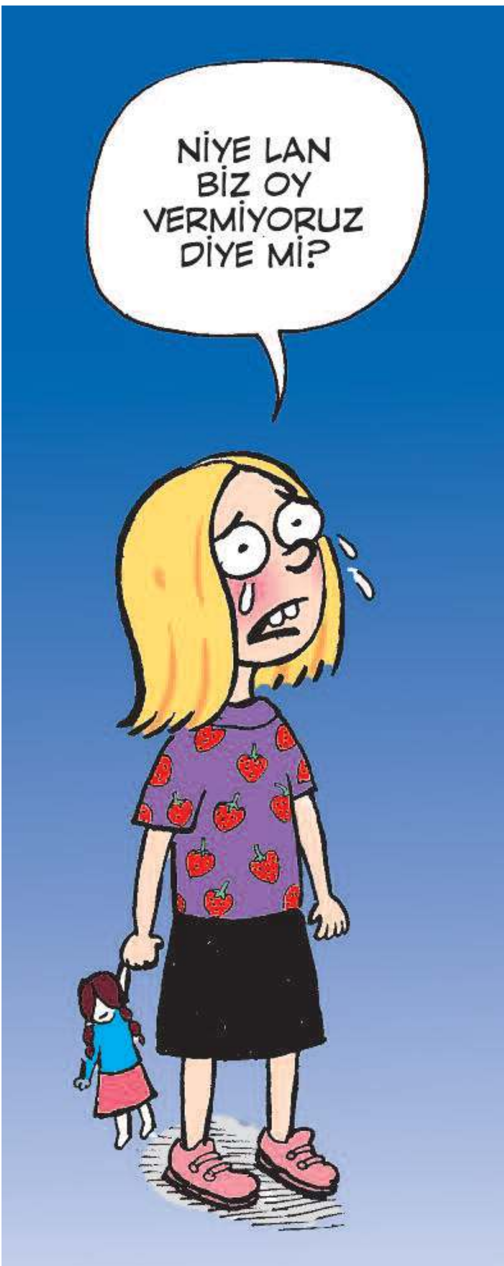
Tecavüz yasası meclise gelip giderken, 9 yaşındaki M.Y.'nin kalbi tacizcisiyle yüzleştirilmesine dayanamadı. Bu utanç, acı hepimize yeter.

Yoğun toplumsal tepki sonucu “Cinsel İstismar” önergesi geri çekildi...

Son 10 ayda 272 kadın öldürüldü, 368 kız çocuğu cinsel istismara maruz kaldı.

Erdoğan, “Gazetecilerin özgürlüğü benim sınırımın başlarığı yerde biter” dedi...

AKTÜEL

Erkek dili sağ sol tanımıyor..

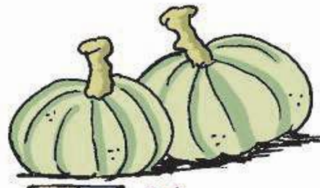

İstanbul'da belediye otobüslerini kullanan kadınlar 22:00'den sonra istedikleri yerde inebilecekler.

BAL KABAĞI...

feyhan güver

sengul@hablemitoglu.net

Hablemitoğlu Ankara Enstitüsü **Prof. Dr.Şengül Hablemitoğlu**

Cinsel İstismardan Kutsal Aile ya da Şapkadan Tavşan Çıkartmak

"Üzgün olmaktansa, daha da öfkeli olmayı yeğlerim…'' **Ulrike Meinhof**

İktidar partisi AKP'nin TBMM Genel Kurulu'na beş erkek vekilin imzası ile getirdiği cinsel istismar failinin, cezasını mağdurla evlenmesi halinde erteleyen önerge için kızgın olmayan var mıdır? Günlerdir içim acıyarak, ama daha çok öfkelenerek bu saçma sapan önergenin o mecliste nasıl verilebildiğini düşünüyorum. Bunu nasıl yapabildiler? Tepkilere bakıyorum, her kesimden insan taslaktaki ifadelerin yanlışlığına değiniyor. Bana kalırsa önerge başlı başına içeriği ile bir suç unsuru. Esasında başka yorumlar da yazmak istiyorum, ancak kendimi tutmam gerektiğinin farkındayım. Uzunca zamandır çocuklara ve hayvanlara yönelen taciz, tecavüz haberleri ile sarsılıyoruz. Yaşadığımız toplumda, ağır cinsel sorunlar ve suçlar olduğunu biliyoruz ve böyle bir girişimin milletin vekilleri eliyle gerçekleştirilmesine de şaşırmadık. Çünkü bunun işaretleri, ***Aile Bütünlüğünü Olumsuz Etkileyen Unsurlar İle Boşanma Olaylarının Araştırılması ve Aile Kurumunun Güçlendirilmesi İçin Alınması Gereken Önlemlerin Belirlenmesi*** Meclis Araştırması Komisyonu çalışmalarında ortaya çıkmıştı. Bu komisyon, 14 Ocak 2016'daki kuruluşundan itibaren kadınları ve kadın hareketini görmezden geldiği gibi, hazırlanan son rapor taslağında da;

- Çocukların, istismarcılarıyla / tecavüzcüleriyle evlendirilmesi
- Hem şiddet başvurularında hem de boşanma davalarında arabuluculuk ve uzlaşma uygulaması
- Şiddete maruz kalan kadınların mesai saatlerinde karakollara başvurmasının önünün kesilmesi
- Şiddete karşı koruma kararları için delil ya da belge aranması,
- Tedbir süresinin kısaltılması
- Aile hukukuyla ilgili tüm duruşmaların gizli yapılması
- Boşanmanın zorlaştırılması
- Kadının nafaka hakkının süreye bağlanması
- Mal paylaşımında dava açma süresinin kısaltılması
- Eşin ölümünde, kadının mal rejiminden kaynaklı %50 payının verilmek istenmemesi
- Aileye yönelik psikolojik rehberlik ve danışmanlık hizmetinin dini bir zemine kaydırılması gibi öneriler vardı.

Bütün bunlar gerçek üstü mü? Gerçek altı mı? Ne diyeceğimi bilemiyorum. Ancak bildiğim tek şey; artık üzülmekten çok öfke duyduğum. Ve gerçekten zaman, üzgün olma zamanı değil. Çocuklarımızın geleceği, kadınların yaşam hakkı ve daha gelişmiş bir Türkiye için artık öfkelenmemiz gerekiyor.

> Erkeğin ***"doğası gereği cinsel gereksinimi, kendine hakim olamaması"*** gibi söylemler, tacizi de tecavüzü de meşrulaştırırken, kendini koruması gereken kadın, çocuk ve hayvanlardır.

Tecavüzcü ile mağdurun evlenmesi halinde tecavüzcünün cezasını erteleyecek yasa önerisi ile çocuk yaşta yapılan evliliklerde koca statüsündeki bireylerin hapisle cezalarının affı, kadınlar ve çocuklar için telafisi mümkün olmayacak mağduriyetler ortaya çıkaracak. İktidarın bu türden bir yolla sürekli olarak kutsadığı aile kurumuna daha çok zarar verdiğini görememesi de, ayrı bir yazının konusu kanımca. Geçtiğimiz haftalarda faaliyetleri OHAL nedeniyle durdurulan kadın ve çocuk dernekleri, tasarıyla kadın ve çocukların yaşamları boyunca istismar tutsakları olacaklarına dikkat çektiler. Gerçekten de, Türkiye kadın ve çocuk hakları konusunda "bir ileri, iki geri" durumda. Bu son derece tuhaf önergeyi verenlerin şu soruların yanıtlarını da vermelerini bekliyoruz;

- ***''11-12 yaşındaki öğrencisini istismar eden bir öğretmeni öğrencisiyle evlendirmek mümkün mü?''***
- ***''9-10 yaşlarındaki bir çocuğu istismar eden 60 yaşındaki bir adamın çocukla evlendirilmesi halinde cezasız kalması olanaklı mı?'***
- ***Ve en önemlisi çocukların ebeveynleri buna razı mı?***

Bu yasa tasarısı kabul edilirse, hakimlerin yaşı küçük çocukların evlenme yaşı gelinceye kadar davayı oyalayabileceğine ya da kadın ve çocukların tecavüzcüleriyle evlenmelerine onay verebileceğine yönelik bir risk var. Çocukları düşünseler ve çocukların mağduriyetlerini giderme amaçları olsa, konuyu failler üzerinden çözmeyi düşünebilirler miydi?

Ekofeminist (çevreci kadın hareketi) bakış açıcı, tarih boyunca kadınların, çocukların ve doğanın erkek mülkiyetinde olduğunu açıklamaktadır. Erkek egemen sistem tarafından geliştirilen söylem ve eylemlerde kadınlar, çocuklar, hayvanlar nesneleştirilmiş, erkeklere itaat eden cinsel arzu nesneleri olarak sunulmaktadır. Erkek egemen toplumda tecavüz, bir iktidar aracı ve şiddet eylemidir. Kadını denetleme ve kadına hükmetmenin beden üzerinden gerçekleştirilmesidir. Tecavüzü, cinsel eylemden ayıran; rızaya dayalı olmaması ve güç kullanılmasıdır. Erkeğin ***"doğası gereği cinsel gereksinimi, kendine hakim olamaması"*** gibi söylemler, tacizi de tecavüzü de meşrulaştırırken, kendini koruması gereken kadın, çocuk ve hayvanlardır. Bu nedenle taciz/tecavüz cinsel şiddetle değil, sadece cinsellikle şekillendirilmektedir. Oysa taciz de, tecavüz de birer cinsel şiddet biçimidir. Erken yaşta evlilik, ev içi şiddet, ensest ilişki, taciz ve tecavüzün; birer hak ihlali olduğu kabul edilmediği sürece bu tartışmalar bitmeyecektir. Mevcut medeni yasamızın uygulanması esnetilmemelidir. Bu hali ile tasarı erkek egemen sistemin/hegemonik erkekliğin en son ürünüdür. Bu sisteme karşı mutlak bir politik tavır ortaya koyulmalıdır. Bu tavır, merkeziyetçi/türcü ve erkek egemen sisteme karşı; kadınları, çocukları, hayvanları nesneleştiren her türlü eyleme, alana ve bireye karşı olmalıdır. Ve biliyoruz ki, erkek egemen sistemin söylemini genişlettiği, derinlemesine sözünün geçtiği her alanda; feministlerin, kadın hakları aktivistlerinin mücadelelerini birlikte örerek, sokaklara, meydanlara taşıması gerekmektedir. Artık üzülmenin edilgenliğimizi beslemekten başka bir işe yaramadığının, sadece öfkemizin mücadeleye dönüşebileceğinin farkındayız…

Ezgi Aksoy
aksoyezgi@gmail.com

Reşitliğin Tarihi

Cinsel Rıza Yaşı, Reşitlik Yaşı ve Diğer Düzenlemeler Üzerine Dünya Tarihine Kısa Bir Bakış

Antik Roma'da ekonominin en esaslı dişlilerinden ve soyluların en büyük yardımcısı olan on binlerce köle, neden başlarını eğip emredilenleri eksiksiz yerine getiriyordu? Bazı durumlarda evde bulunan tek bir efendiye karşılık onlarca köle bulunurken, bu köleler neden efendilerine baş kaldırmıyordu? Çünkü "**köleler için de özgürlük**" fikri, bir idea olarak oluşana kadar yüzlerce yıl köleliğin kölelik olarak, olanca şiddetiyle yaşanması icap etmişti. Şart değildi, ancak tarih, hele de antik zamanlarda tarih, kendini fazlasıyla yavaş yazıyordu.

Bugün bize temelde yanlış, hastalıklı ve barbarca görünen pek çok uygulamanın, bir zamanlar hayatın olağan bir parçası olarak yüzlerce yıl yaşandığını idrak etmek aslında sarsıcıdır. Yaygın olarak köle pazarlarında ağzına, dişine, saçına bakarak kölelerin satılıp alındığı bir gezegendi bir zamanlar bu yerküre. Hem de her bir köşesinde. Şimdi sureti tonlarca toprak altına gömülü, göğü bile farklı bir gezegendi o... Bugün **Suriye**'nin ve **Irak**'ın köle pazarlarında satılan genç kadınların sayısıyla kıyaslanamayacak kadar çok köle vardı yer yüzünde. Belki efendilerden bile çoktu sayıları. Ama dedik ya; başkaldırabileceklerini, baş kaldırsalar muvaffak olabileceklerini bilmiyorlardı.

Benzer bir durum "**vatandaş**" olmayla ilgili düzenlemelerde de görülüyor. Üstelik bu, 10 bin yıllık insanlık tarihinin

son 300 yılına ilişkin bir meseledir. Bundan 300 yıl önce insanların zihinlerinde nasıl uçak ve helikopter gibi hava araçlarına dair hiçbir tahayyül yoktuysa, aynı tahayyülsüzlük birey olma bilinci söz konusu olduğunda da mevcuttu.

Bazı antik uygarlıklarda günümüz vatandaşlık bilincine benzer uygulamalar olsa da, sonrasında gelen dönemde bu uygulamaların tamamen hiçe sayıldığı ve zifir karası bir dönem geçirdiğimiz aşikar. Oysa **Magna Carta** 1215 yılında imzalandıktan sonra, bireylerin birey olarak hak elde etmesi için neredeyse bir 500 yıl daha geçtiğini düşünürsek, insan haklarının ne kadar uzun ve meşakkatli bir şekilde ortaya çıktığını da görebiliriz. İşte aynı şey cinsel suçlar, cinsel istismar, rıza yaşı ve evlenme yaşı söz konusu olduğunda da vardır.

Antik Yunan şairi Hesiodos, bir erkeğin 30 yaşında evlenmesi gerektiğini ve eşini ergenliğini beş yıl geçmiş "kadınlar" arasından seçmesini salık verir. Bu da yaklaşık olarak 12-15 yaş arası bir çocuğa tekabül ediyor.

Başka bir deyişle bugün tartıştığımız "rıza yaşı" meselesi, bize binlerce yıllık insanlık tarihinin bir mirasıdır. Temelde köleliği yeniden yasallaştırmak ne kadar mümkünse, rıza yaşını 12'ye indirmek de o kadar mümkün olmalıydı.

Ancak görüyoruz ki, insanları bu binlerce yıllık insan hakları serüvenine dair bilgilerden mahrum bırakmak, bazı durumlarda onları bin yıl öncesine döndürmek için yeterli olabiliyormuş. Demek ki zaman zaman cehalet, bir zaman makinası işlevi görebiliyormuş.

Tarih Öncesinden Tarih Sonrasına Cinsel Rıza

18. yüzyılda **Fransa**'da başlayan özgürleşme hareketleri bizi bugün bulunduğumuz noktaya getirdi. Artık bireylerin hangi yaşta oy kullanabileceği, hangi yaşta içki ya da sigara içebileceği; devletlerin kara kaplı, kalın defterlerinde yazıyor.

"**İnsan hakları**" dediğimiz kurallar bütünü, aslında insanların neleri yapamayacağının alt alta yazılı olduğu bir yasaklar beyannamesidir. Ancak bu beyanname, misal, bir insanın diğer insanı alıp satmasını ya da günde 20 saat çalışmasını yasaklar. Ya da örneğin eskiden olduğu gibi, 12 yaşında bir kız çocuğunun 50 yaşında yetişkin bir erkeğe para karşılığı satılmasını.

İnsanoğlu 300 yıllık bu büyük mücadeleyi vermemiş olsaydı, antik dönemde olduğu gibi bir toplumsal düzene sahip olabilirdik. **Antik Yunan şairi Hesiodos**, bir erkeğin 30 yaşında evlenmesi gerektiğini ve eşini ergenliğini beş yıl geçmiş "kadınlar" arasından seçmesini salık verir. Bu da yaklaşık olarak 12-15 yaş arası bir çocuğa tekabül ediyor. Günümüzde modern toplumlarda 30 yaşında bir erkeğin, 15 yaşında bir kız çocuğuna sarkıntılık etmesi, sapıklık olarak kabul ediliyor ve cezalandırılıyor. Oysa bildiğimiz anlamda demokrasiyi hayata geçiren Antik Yunan için olağan bir durumdu. Aynı **Antik Yunan**'da köleliğin de hayli yaygın olduğunu söylemeye gerek yok sanırım.

Binlerce yıl boyunca cinsel rıza yaşı ve reşitlik yaşı bir bütün olarak ele alındı ve başlangıcı da ergenliğe geçiş olarak kabul edildi. Altını çizelim; bahsettiğimiz "rıza yaşı" evlendirilen çocuğun değil, ailenin çocuğunu evlendirmeyi kabul ettiği yaş olarak uygulanmaktaydı.

Antik Roma kanuna göre, bir

"kadın"ın evlenmebilmesi için 12 yaşında olması gerekiyordu. Ve evlilik için hem gelinin, hem de babanın rızası aranıyordu. Çoğunlukla babanın rızası, gelinin de rızası kabul ediliyordu. Ayrıca kız çocukları, eğer babaları onaylamazsa, hiçbir yaşta hür iradeleriyle asla evlenemiyorlardı. Öte yandan 25 yaş üstü kadınların evlenmesi, - *yaşlandıkları için* - özel izne tabiydi.

Roma İmparatorluğu Hıristiyanlığı benimsedikten sonra **Kilise**, bu kanunu değiştirdi ve kız çocuklarının 12, erkek çocuklarının da 14 yaşında "reşit" olarak, ailelerinden izin almadan evlenebilecekleri hükmünü getirdi. Bununla beraber, ailelerin anlaştığı durumlarda 9 hatta 7 yaşında dahi evlilikler yapılabiliyordu ve kilise bu evlilikleri geçerli kabul ediyordu. Bazı ender örneklerde, 2 ya da 3 yaşında çocukların dahi evlendirildiği kaydedilmiş.

Öte yandan Katolik Hıristiyanlık, birden fazla kadınla evliliği ve de boşanmayı yasakladığından bir dönem Hıristiyanlar arasında evlenme yaşının 15'e – 16'ya yükseldiği belirtiliyor. Günümüz için hayli erken olan bu yaş, bir zamanlar "**olgun evlilik**" olarak görülüyordu. Ancak ortaçağ karanlığı ve derebeylik sisteminin sefaleti sahneye çıkınca, evlilik yaşları da yeniden ve aniden düşüş gösteriyor.

Ortaçağ döneminde köylüler ve çiftçiler, soyluların topraklarında yaşıyorlardı. Resmi olarak hiçbir mülk sahibi olamıyor ve ancak doğup büyüyüp çalıştıkları

toprakları soylulardan kiralayabiliyorlardı. Üstelik hayatları da kiralıktı ve lordlarına aitti. Ortaçağ Avrupasında hiçbir köylü, derebeyinden izin almadan evlenemiyordu. Kimin kiminle kaç yaşında evleneceğine toprak sahibi lord karar veriyordu. Lordlar, köylüleri genellikle 9-10 yaşlarında evlendirmeyi tercih ediyorlardı. Çünkü yaşam koşullarının ağır ve insan ömrünün kısa olduğu bu gerçeklikte lordların topraklarında çalışacak daha çok işçiye, yani üreyen ailelere ihtiyaçları vardı.

Fransa, Amerika, Kanada ve İngiltere gibi ülkelerde 15-16 yaşını dolduran gençlerin yaşıtlarıyla cinsel münasebette bulunmaları normal karşılanırken, çok değil 20-21 yaşında üniversite öğrencilerinin bile 17-18 yaşında genç kızlarla ilgilenmeleri hiç de hoş karşılanmıyor.

Bu dönemler evliliklerde rızanın çok da aranmadığı, tecavüz yasalarının ya hiç olmadığı, ya da uygulanmadığı oldukça karanlık dönemler. Öte yandan tüm bu düzenlemelerin günlük hayatta kağıt üzerinde kaldığı ve belirleyici olanın ergenlik olduğu belirtiliyor. Zira doğum yaşını belirlemenin zor ve doğumların kayıt altına alınma oranlarının düşük olduğu bir dönemde, pratikte "aile ya da lord ne derse o" olmuş yıllar boyunca.

Şehirlerde soyluların ya da kraliyet ailesinin hizmetinde çalışan aristokrat sınıfının evliliklerini 20'li yaşlarda yapmayı tercih ettiği belirtiliyor. 20'lerde evlenmek, soylular arasında da yaygın bir gelenek olarak belirtiliyor. Ancak özellikle Avrupa'yı bir dönem kasıp kavuran **veba salgınından** sonra geç evlenmeyi tercih eden çevrelerde bile evlilik yaşının 16-18 arasına indiği kaydedilmiş.

Fransız Devriminden sonra yapılan 1791 anayasası, modern anlamda rıza yaşının temellerinin atıldığı anayasadır. Buna göre cinsel münasebet yaşı minimum 11 olarak belirlenmiştir. Aynı dönemde **İsveç Kantonları** ve reformist **Danimarka Krallığı** da rıza yaşını 10 ile 12 arasında belirlemiştir.

Romantizmin Doğuşundan Cinsel Devrime Rıza Yaşı

1800'ler; edebiyatta, sanatta ve üslupta romantizm akımının dünyayı ele geçirdiği tarihimizin belki de en elegan dönemi olarak kayda geçti. Birer taş bebek gibi yumuşak ve endamlı narin hanımefendiler ve kuğular gibi eğilip bükülen nazik beyefendilerin çağıydı bu dönem. Düşüncede, aşkta ve hayatta nazik olmanın, romantik ve idealist olmanın çağıydı. Öte yandan sanayi

devriminin ve pek çok sosyo-kültürel değişikliğin... Feminizm de, ilk eşitlik fikirleri de bu dönemlerde doğmuştu.

Cinsel rıza yaşının 13'e yükseltildiği ilk dönem de, bu dönemdi.

Cinsel rıza yaşı ilk olarak 1875'te **İngiltere** yasalarında 13'e yükseltildi. 1880'de Birleşik Devletlerde minimum rıza yaşı 12 olarak değiştirildi. **Napolyon Fransasında** rıza yaşı önce 1832'de 11 olarak, daha sonra 1863'te 13 olarak düzenlendi. Ancak tarihte ilk defa cinsel rıza yaşının 15'i ya da 16'yı görmesi için takvimlerin 1900'leri göstermesi gerekecekti.

Amerika Birleşik Devletlerinde cinsel rıza yaşının yükseltilmesi için büyük bir toplumsal kampanya yürütülmüş ve 1920'de cinsel rıza yaşı, neredeyse tüm eyaletlerde 16 ila 18'e çıkarılmıştı. 1930'larda ve 40'larda İsveç Kantonlarında ve Danimarka'da da rıza yaşı 16'ya çıkarıldı. Cinsel rıza yaşı Fransa'da 1945'te 15'e, İspanya'da ise 1999'da 13'e çıkarıldı.

II. Dünya Savaşı bittikten ve de **Vietnam Savaşı**, 60'lardan sonra **hippi** devrimine, **68 kuşağına** ön ayak olduktan sonra, yani daha doğrusu Batı uygarlığının yaşadığı **cinsel devrim** ile cinsel rıza yaşı, tarihte ilk defa oturması gereken noktaya oturdu. Yani "ergen kuşağı"nın yaşıtlarıyla özgürce cinsel münasebette bulunması bir hak olarak, yasalar tarafından koruma altına alındı.

Günümüzde Batı toplumlarında cinsel rıza yaşı ergen bireylerin cinsel özgürlüklerini koruma altına alan birer yasa olarak uygulanıyor. Cinsel rıza yaşı; Kanada ve Amerika'nın pek çok eyaletin 16, Arjantin'de 13, Brezilya, Peru ve Şili'de 14, Fransa'da 15, İngiltere'de 16, Rusya'da 16, Çin'de 14, İspanya, Norveç, Azerbaycan ve Finlandiya'da 16 olarak kabul ediliyor. Ancak bu ülkelerin çoğunda reşit olma yaşı 18. İçki içme yaşı 18 ile 21 arasında değişiyor. Cinsel rıza yaşı, hiçbir şekilde çocukların evlendirilmeleri için kullanılmıyor. Tam

tersine bu yasal düzenlemeler, gençlerin cinsel özgürlüklerini güvence altına alıyor.

Fransa, Amerika, Kanada ve İngiltere gibi ülkelerde 15-16 yaşını dolduran gençlerin yaşıtlarıyla cinsel münasebette bulunmaları normal karşılanırken, çok değil 20-21 yaşında üniversite öğrencilerinin bile 17-18 yaşında genç kızlarla ilgilenmeleri hiç de hoş karşılanmıyor. Çünkü yasal olarak reşit olan bireyin, yasal olarak reşit olmayan bir bireye gösterdiği cinsel ilgi, doğru ve uygun olarak görülmüyor. Söz konusu cinsel rıza yaşı, bu gibi durumları kapsamadığı gibi, suç da teşkil ediyor.

Güncel bir örnek vermek gerekirse; **Kylie Jenner**'ın henüz 18 yaşını doldurmadan 25 yaşında olan **Tyga** ile bir birliktelik yaşıyor olması **Amerika**'da büyük tepki uyandırmıştı. Bu birliktelik yasal olarak mümkün değildi ve aslında Tyga suç işliyordu. Magazin basınından tutun da, ciddi tartışma platformlarına kadar Kylie ve Tyga'nın aşkı büyük yankı uyandırmış ve sansasyonel bir hal almıştı.

Hatta Tyga, Kylie ile cinsel hayatına dair ayrıntılar barındıran şarkılar yapmaya başlayınca, "acaba Tyga hapse mi gerecek" tartışmaları patlak vermiş, ancak tam o dönemlerde Kylie 18'ini doldurduğundan bu tartışmalar da son bulmuştu. Zira Batı toplumu, reşit olmayan kızlara reşit olan erkeklerin gösterdiği ilgi konusunda oldukça hassas. Bırakın 40-50 yaşında adamları, "Liseli" meraklısı üniversiteli erkekler bile, kendi yaşıtlarıyla ilişki kuramayan ucubeler olarak kabul ediliyor ve dışlanıyorlar. Bu konudan daha önce **Tevacüz Kültürü** dosyamızda da bahsetmiştik, hatırlayanlar olacaktır...

EX'TENTANELER

raziyeicoglu@gmail.com

PAPARAZZİYE

Raziye Içoğlu

● EX ile bile tekrar evlenmek istemezken, nasıl olur da tecavüzcüsü ile evlendirilmek zorunda bırakılır bir kadın Acaba? Akla koysan almaz, yasaya koysan dolmaz..

● Hiçbir kadın yatağında yanındaki boş yastıkta EX'ini bile hayal etmez ve dahi tecavüzcüsünü asla hayal etmez.

● Yasası çıkmasa da böyle torba altından namus kurtarma töreleri ile yaşayan aile yapıları hep vardı. Ve bu konulu bir tv. film izlerken EX **"sanki sana bunları mı yaşattım?"** diye kendini övüyordu. Zaten EX olur olmaz tecavüzcüm gibi gelmişti o kendini nimetten sayan EX koca...

KADIN YANIM

● Cinsel istismarcı, tacizci, tecavüzcü erkeklerin genel savunması **"Kardeşim gibi görüyordum"**, **"Kardeşim gibidir"**, **"Kardeşim gibi davranıyorum..."**dendiğinde şüphelenmeye başladık artık. Her taciz, tecavüz olayının savunmasında bu cümle var..

● Artık biz kadınlar sadece yaşamayı tasarlıyoruz, sözde kadınları koruyanlar yaSamayı tasarlıyorlar...

● Devlete bakanlar der ki; **evlilik yaşda değil, yasadadır**..

● Tecavüz yasası: **"kadınlarımız az ölüyor, iyice ölsün bu sefer dercesine"** yüreğimize düştü tasası..

● Cinsel istismarcı sözü; **Torbadan yasa çıksa, tecavüz ederim...** Torba yasa geri çekildi mi Acaba?..**Torba değil ki ağzını büzesin**...

● Kadına Yaşamak haram, yaSamak helâl mi Acaba?

● **Küçük şarkıcı** ve çocuk gelin olan bir ünlümüz var ve bu sebepten vücudunun normal gelişemediğini izledik mahellecek. Mahalleminizin orta okulunda okuyordu ve ortaokulun yanındaki evde oturuyordu. **"Babam da bu camiada, babam da sanatçı"** diyerek çalgıcı babası yüzünden küçük şarkıcılık, küçük evlilik derken okulu bıraktı. Küçük Karaca 12, 13 yaşlarındaki bütün okul ve mahalle arkadaşlarına , kendi küçük, ama örnek timsali büyük olan, okul terklerin önünü açmıştı. Bilemedikleri özentiye kapılanların hepsi o kadar küçüklerdi ki, hiçbiri ne yaşadığının farkında değil ve yine onların adına büyükleri pişman yada anti-pişman şimdilerde ...

● **Gelinlikli Elbisemiz ...** Küçükken özenir hep kızlar, **"ben büyüyünce gelin olacağım"** der. Ama dikkat.! **"büyüyünce"** derler. Bilseler ki, gerçekte küçük gelin olacaklar ve o gelinlik kefene dönüşecek, hiçbir düğün töreninde giymek istemezler gelin elbisesini.

Küçükken sadece abi sünneti, dayı düğününde giyer gelinliği. Düğün bitince evine gelir, pazen pijamalarını giydirir yatırır annesi.. O gelinlik denen elbise birkaç düğünde giyilir, büyüyüp içine giremeyinceye kadar. Ama çok yakın aileden akraba düğünlerine uygundur. El alemin düğününde abes kalır, giydirilmez..

Aile albümümüzde yer alan gelinlikli elbiseli fotoğrafım hep kabusum olmuştur. Sanırım gelin olmak gibi bir talebim olmamış, çekilirken bile gülememişim, korkmuşum, mutsuzum, eziğim görünen o ki....

İçoğlu dedem almıştı. Ağabeylerim sünneti için pelerinli sünnet kıyafet alırken. Beş liralık tacını, parasını aldıkları halde içine koymayı unutmuşlardı. Eve getirdikleri paketten tacın çıkmadığını söylediklerinde, taç için üzüldüğümü hatırlıyorum.

Yavaş büyüyen bir çocuk olduğumdan, aynı gelinliği dayımın düğününde de, saçlarım yaptırılmış halde rızam dışı giydirilmiştim. Sülâlenin ilk ve tek kızı olduğum yıllarda, 7 yaşında bir çocuk muyum, oyuncak lastik maket bebek miyim? belli değil, herkes süslemiş, püslemiş. Kız çocuklarına giydirilen bu şeye gelinlik denmemelidir. Bu konu biraz düşünülmeli belki... Berber için de 18+ olmalı, yaşadığım nasıl bir travmaysa artık, hiç berbere gitmeyen bir kadın oldum şimdilerde... EX evlilikte, berberde **"Gelin Başı"** denen şey yapılırken başımı veriyorum sandım... Çocukken iki kere gelinlik giydiğim için mi EX bir evliğim olmuştu, uğursuz mu gelmişti Acaba? EX evlilikte gelinlik bile giymek istemeyecek kadar bıkmışım gelinlikten.

Neyse ki yeni neslim, benden sonra ailemizin ilk kızçesi minik yeğenim, ecnebi bir memlekette yaşıyor olmasından mıdır? bilemem dayı düğününde giydiği elbiseye **"prenses elbisesi, prenses oldum"** diyor... Ve kafalardan şakaen bile olsa **gelin olmak** fikrinin çıkması, gönlüme su serpiyor azıcık...

Küçük gelin olmak ne demek bilmez, bilemez, bilmesin kız çocuklarımız... Çocuk gelin olduğunu anlamadan, akraba düğününde gelinin eteğini tutacak nedimelerden biri sanar beklide kendi kendini, o küçücük dünyasında ..

HALK TEPİK

"İ.E.T.T. otobüslerindeki kadın yolcular durak dışında istedikleri noktada inebilecekler" yeni uygulama 18 Kasım 2016 uygulanmaya başlamış. Haberlerde mikrofon uzatılan halk konuşmaları; bir kadın, **"Neden korumaya ihtiyaç duyuluyor?"**, başka bir kadın, **"çok cinsiyetçi buldum"** ve bir erkek; **"aynı uygulamayı erkeklere de bekliyoruz"** diyor. Kadınlar uygulamayı, anlamsız ve ayrımcı buluyor, zaten korunmamız gereken erkek de korunmak istiyor... Tecavüze, tacize, cinsel istismara bulunan çözüm bile çözümsüz...

SOKAK TEPİK

Tv yandaş haber spikeri; - Erken yaşta evlilik için, **"çarpıtmayın = tecavüzcülere af yok. Önergeyi çarpıtmayalım"** diye sunuyor mağdurların hikâyesi; 14 yaşında doğurduğu çocuğunu Sağlık ocağına götürüyor, doktor şikayetçi oluyor, eşi tutuklanıyor ve koca tecavüzden hapiste. **"Sanki bizi anlatıyor"** diyor küçük anne. Mağduriyet ise kocanın tecavüz suçluları arasında yatarken Psikolojisinin bozulması imiş.. Tecavüzcü bile tecavüzcü ile hapiste aynı koğuşta yatmak istemez iken, dayatma rıza ile evlendirilerek aynı yatakta yatırılmak isteniyor sabiciklerimiz...

Ara sokak raslantılarımdan birinde; **"Kardeşine bakmıyorsun"** diye bağırarak küçük ablayı dövüyordu annesi. Sokaktan geçen bir Teyze **"ne vuruyorsun çocuğa, o da minnacık abla"** dedi. Anne **"suus bee! Sana ne alışsın, iki gün sonra o da anne olacak"** dedi. Sokak meclisi Teyze, çocuk gelin kapılarının açılmasına sessiz kalmadı..**"Bırak da önce çocuk olsun, daha çocuk olmasına müsaade etmiyorsun ki. O kızlar senin canından can değil mi?"** dedi .. Aaah! işte bu zihniyetleri torbalamak lâzım.. Bu sokak sahnesindeki mini şiddette hepimiz kadındık. Ne oluyor bizlere Acaba? Sokak sahnesinde kadınların sergilediği karmaşa, **"Ben yaşadım çoğuğum da aynı şeyleri yaşasın mı?"**, **"yoksa benim yaşadıklarımı hiçbir kız çocuğu yaşamasın mı?"** ...

EKRAN TEPİK

"Zaten şikayet olmasa ceza yok" dedi ekranda bir bilirkişi. Yani **"tamam tamam şikayet olmadığı sürece tecavüz, küçük gelin falan önemli değil"** derecesine yasa tasarı geri çekildi, yay gibi gerilip tekrar fırlatılması an meselesi ... Çocuklarımızı tecavüzcülerin uzanamayacağı yerlerde korunaklı, dikkatli dinleyelim. **"Bana şikayet getirmeyin"** diyen anne terbiye dönemi bitsin. Çocuklarımıza şikayet etmeyi öğretelim.. Ve ayrıca, cinsel istismarı şikayet ettiğinde inanılmayan çocuklarla dolup taşmasın heryer... **#TecavüzeSessizKalma #TecavüzSuçturMeşrulaştıralamaz ...**

Küçük şarkıcı olmak iyi bir şey değil, ama şu günlerde tecavüze uğrayıp zorla küçük gelin olmaktan daha fazla karşı tepki alıyor ekran tartışmalarında.... Küçük yaşta sahneye çıkmasına saldırılarak karşı durulan 16 yaşındaki kız **Küçük Tilki** için ünlü bir isim (B.E.) uzatılan mikrofonlara, **"Kanun neyi öngörüyorsa o odur, burada devletle inatlaşma var"** diyor. **"Kanunun öngörüsü torbadan çıkan bir anlık yönergeye bakar"** diye kendi kendine konuşmadan izlenemiyor bu haber....

Yıllardır ve halâ herkeslerden duyduğum, **"filmlerde tecavüz ettiğine bakmayın, aslında Tecavüzcü Coşkun o kadar iyi birisi ve o kadar düzgün bir hayatı var ki"** ...ifadeleri, gerçek hayatta görmezden geldiğimiz tecavüzün, rol gereği olanına inanmış yanımızı, ikna etme çabaları....

Kendisi çocuk gelinle evlenmiş erkeğin, tv kanallarından birinde yayınlanan **KÜÇÜK GELİN** dizisini, küçük kızı gelin yapanlara kızarak izlemesi, şimdi 72 yaşında kadının **"aynı ben"** diye kocaya kızması, Kocanın **"eskiden öyleydi"** açıklaması... İşte torba yasa çıkmazının tam da kendisi...

BİR TECAVÜZ MAĞDURUNUN ACILARI

BAŞTA O DA İSTİYODU BENİ. BİLİYOM ÇÜNKÜ BEN ONU ŞEY EDERKEN NE Bİ İTİRAZ ETTÜ NE DE KILI KIPIRDANDIYDI...

NİYETİM CİDDİYDİ ELBET. AMA NEDENSE SONRA O KILÇIK ATTI. OKULDU NEYDİ AKLINA GİRDİLER HERHAL...

OKUL DEDÜĞÜNDEN Bİ TANEYSE BENDEN SANA TA OMZA KADAR ALTIN BİLEZİK! HADİ BAKALIM KİM KAZANACAK?

YOK! RAZI EDEMEDÜM GENE. AMA BEN BİLİYORUM, EN ÇOK O PİSOKOLOK GİRDİ SEVDİCEĞİMİN AKLINA. ÇİZDİRDİĞÜ RESİMDEN BELLÜ...

NEYSE Kİ Bİ KAMYON DAVARI EVLERİNE İNDİRİVERİNCE AYİLESİ PEK ANLAYIŞLI ÇIKTI DA KIZIN RIZASINA MAHAL KALMADI...

HEMMEN Bİ İMZA KAMPANYASI...

OLMADI Bİ EYLEM, Bİ MİTÜNG, Bİ BİŞEY...

YOK AGA... SERDE GOMİNİSLİK YOK Kİ BECERELİM... EN İYİSİ BİR BİLENLERE DANIŞMAG...

CIK! VİCDAN KALMAMIŞ KİMSEDE. NE YAPIP EDİP AYİLEMİ DAĞITTILAR... KÖRPECÜK AYİLEM... HÜ HÜÜ... BAGANIM... BAŞBAGANIM, BAŞGANIM... DUY SESİMÜZÜ!

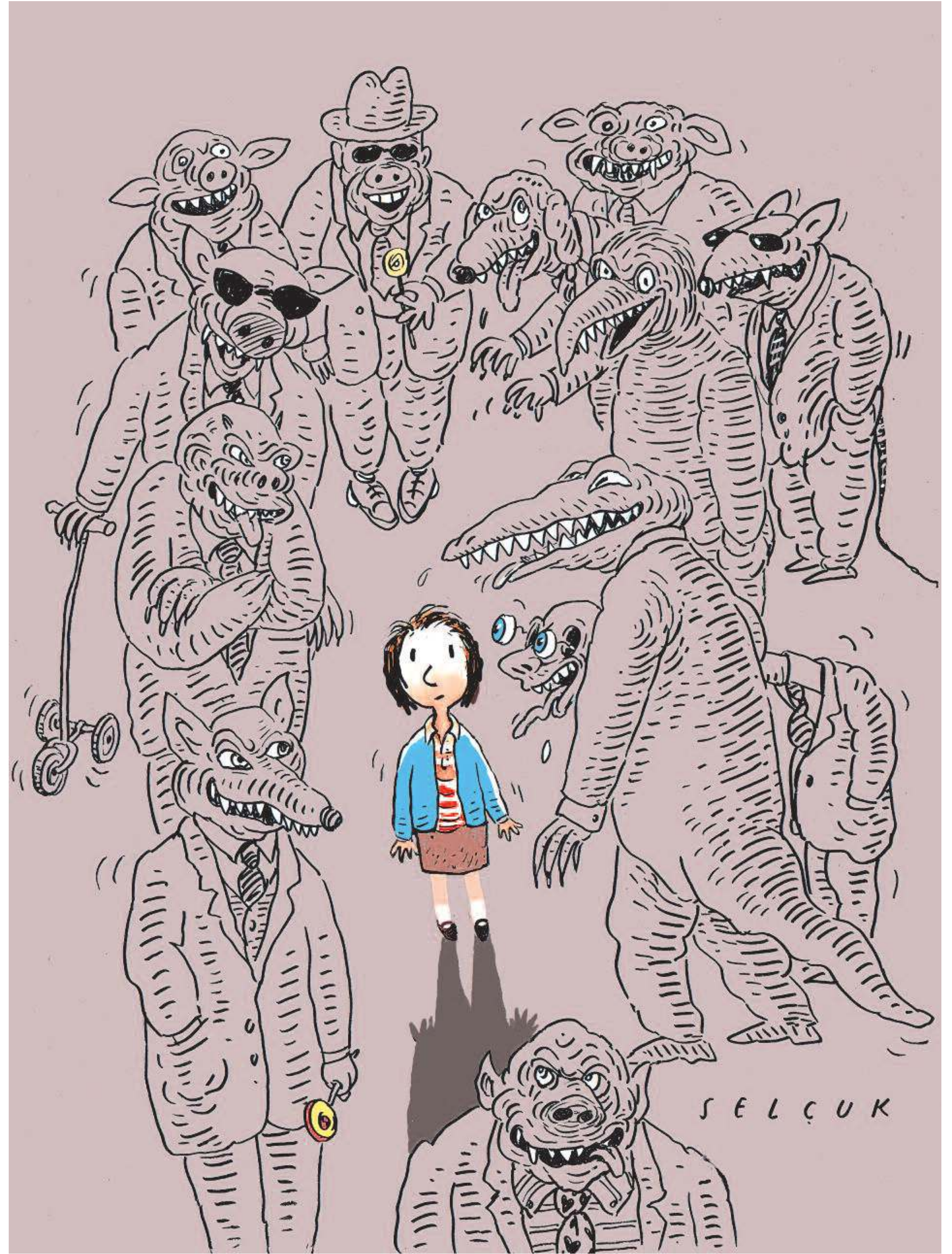

meltem@meltemarikan.com

Kan Emici Ruhlar

Kan emici ruhların insan bedenlerini işgal ettiği bir ülkeye dönüşüyor, üç tarafı denizlerle çevrili o kara parçası… Çocukların kanları emiliyor günlerce, koca koca adamlarca, acımasızca... Bilenler biliyor, bilenler susuyor, görenler başlarını çeviriyor… Ruhu öldürülen çocuklar, içe kanayan bedenlerine mahkûm ediliyor… Mutsuz, korku dolu, güvensiz…

Kan emici ruhların insan bedenlerini işgal ettiği bir ülkeye dönüşüyor, üç tarafı denizlerle çevrili yer… Hiç bu kadar özgür olunmamıştı çığlıklarıyla yazarlar, çevirmenler, gazeteciler hücrelere kapatılırken, her şey normalmişçesine yaşam sürüyor. Yalanlar yalanlarla, yalancılar yalakalarla birbirlerini besliyor. Hücrelerden yayılan ölüm kokusu bile inkar edilip, ölümlere çanak tutuluyor…

Kan emici ruhların insan bedenlerini işgal ettiği bir ülkeye dönüşüyor, üç tarafı denizlerle çevrili yarımada… Birbirlerini ihbar etmek için sıraya girenlerin çilesi hiç bitmiyor. Nefret özenle beslenip büyüdükçe, çözüm şiddetle üretiliyor… Nefretin şiddeti ve şiddetin nefreti ile yaşam karanlıklara gömülüyor…

Kan emici ruhların insan bedenlerini işgal ettiği bir ülkeye dönüşüyor, üç tarafı denizlerle çevrili cennet… Her geçen gün biraz daha yabancılaşıyoruz ait olduğumuz yerlere, geçmişimize, anılarımıza ve hatta kendimize… Her geçen gün biraz daha yabancılaşıyoruz, bizim dediğimiz topraklara… Her geçen gün biraz daha öteki oluyoruz… Her geçen gün biraz daha karanlıklara kapatılıyoruz… Hele hele kadınlar… Kadınsanız... Kadınlığınızdan vazgeçmeyenlerdenseniz…

Kan emici ruhların insan bedenlerini işgal ettiği bir ülkeye dönüşüyor, üç tarafı denizlerle çevrili kafes… Martıların sesleri yerlerini çoktan hoparlörlerden bağıran din çığırtkanlarına bıraktı… Ağaçlar çoktan beton duvarlara teslim oldu… Güneş artık parlamıyor ağlayan çocukların gözlerinde… Ve yalanlar yalanlarla büyütülüyor… Ve korkular nefretle ateşleniyor… Ve insan denen malzeme her geçen gün biraz daha, biraz daha kendinden vazgeçiyor… Ve kan emici ruhların iktidarı şiştikçe şişiyor…

Kan emici ruhların insan bedenlerini işgal ettiği bir ülkeye dönüşüyor, üç tarafı denizlerle çevrili mabet… Senin ne istediğinin bir önemi yok artık. Senin ne düşündüğünün de. Artık sen biat edecek bir kulsun… Kulluğunu bilecek ve teslim olacaksın… Artık sen yoksun, yapman gerekenler, inanman gerekenler var… Vazgeçmelere boyun eğeceksin… Kendinden vazgeçenler, vazgeçmelere gebeler… Vazgeçtikçe daha da, daha da nefrete boyun eğeceksin…

Kan emici ruhların insan bedenlerini işgal ettiği bir ülkeye dönüşüyor, üç tarafı denizlerle çevrili sahne. Cahillik alkışlandıkça, taçlanıyor bilgisizlik… Düşünce yargılandıkça, şahlanıyor kabullenmişlik… Soru sormalar tehlikeli artık, söylenenleri koşulsuz kabul edeceksin… Kendi gözlerinle değil, kan emicilerin gözleriyle görmeyi öğreneceksin…

Kan emici ruhların insan bedenlerini işgal ettiği bir ülkeye dönüşüyor, üç tarafı denizler çevrili sodom… Artık taciz, tecavüz normalleşiyor… Çocuklar erkeklerin yataklarına meze olarak gönderiliyor… İnanıyorum dedikten sonra her türlü sapkınlığa çanak tutuluyor… Sapkınlar sapkınları koruyor, sapkınlar kanunları belirliyor… Sapkınlık normalleştikçe, kadınlar ve çocuklar için her yer cehenneme dönüşüyor…

Kan emici ruhların insan bedenlerini işgal ettiği bir ülkeye dönüşüyor, üç tarafı denizlerle çevrili araf … İnsanlar sıraya girmiş kanlarını emdirmek için, kanı emilen, kan emiciye dönüşüyor. Ve acımasız vampir hikayeleri, adım adım hayata geçiriliyor…

Kan emici ruhların insan bedenlerini işgal ettiği bir ülkeye dönüşüyor, üç tarafı denizlerle çevrili av alanı…

Sıdıka

HAFİF KADIN

- Alo Sıdıka. Kenar ben Kenar Öbürtekin. Nasısın yuvamın kadını? Önce anne, sonra iyi bir eş misin? Mutbakta usta bir aşçı mısın? Yata...

- Yanlış numara Kenar. Senin için çok yanlış bi numara...

- Bizde yanlış olmaz Sıdıkaanım. Kimseyi ortada bırakmayız. Sözümüz namusumuzdur. Seni de ortada bırakmıycam, alıcam nikahıma...

- Almıyım ben o nikahtan Kenar...

- Çocuğun Öbürtekin soyadını taşısın istemiyo musun Sıdıka? Her kadın bunu ister. Düşünsene sana yaşlılığında bir Öbürtekin bakacak. Onu tam bir Öbürtekin olarak yetiştireceğim.

- Öbür kadın kim?

- Öbür kadın yok Sıdıkam. Akıl oyunları yapma bana. Bi tek sen varsın yıllardır... Açık net konuşuyorum; öbür kadın yok...

- E kime söylüyosun o zaman bunları?

- Sana söylüyorum Sıdıka. Cemiyetin bin bir türlü halinden izdivacın zırhlı şemsiyesiyle koruyayım istiyorum seni. Benimle evlenmen senin için de iyi olur. Evlenelim, sen istersen gene açma telefonu. Yasal bir fırsat çıktı önümüze Sıdıka, gel ilişkimizi yeniden yapılandırmak suretiyle önümüzdeki elli yıla yayalım. Pey der pey çocuk yapalım... 2023 yılına cem'an yedi çocukla girelim. 2071 yılında ise Öbürtekinler olarak evvela yurt sathına sonrasında evelallah bütün gezegene yayılalım diyorum ben.

- Alkol mü aldın sen Kenar?

- Nemnasebet... Almam, aldırmam, alınan yerde bulunmam. Alkollu günlerim geride kaldı. Karaciğerimiz sadece bizim değil bu milletin karaciğeridir, hasar vermemeliyiz. O defteri çoktan kapadım ben Sıdıka.

- Benim defter niye hep açık anlamıyorum ki? Yıllardır bu ipe sapa gelmez tuhaf konuşmaları yapmak için düzenli olarak bana telefon ediyosun ya...

- İşte onu diyorum Sıdıka, sen artık kirli bir kadınsın...

- Ne diyosun be manyak? Sensin kirli. "Sıkıntı yok", "Aynen ööle" "Şerafsiz" gibi standart kalıplar dışında cümle kurmaya çalışma sen Kenar. Tuhaf şeyler söylüyosun ne dediğin anlaşılmıyo.

- Diyorum ki Sıdıkam, sen yıllardır tarafımdan telefonla taciz eden bir kadınsın. Artık kirlisin yani sen. Bak ne güzel bir fırsat çıktı, herkes tacizcisiyle evlenip mutlu bir yuva kurabiliyor. Gel hazır devlet şefkatli elleriyle düğmeye basmışken bu fırsattan istifade edeyim, düzeltiyorum, edelim. Bak "bir kere mahsus" diyorlar. Daha da böyle bir fırsat gelmez ayağına. Devletin işi gücü yok da her gün kirlenmişlere iffetsizlere fırsat mı tanıyacak? Bunun belli bir zamanı vardır, uzatması felan olmaz. Tarih bitti mi, cezaya kalırsın, faiz işler şu olur bu olur. Hayır, ben senin için söylüyorum, kirli olan sensin...

- Bak sen... Senin sapık telefonlarına maruz kalıyorum diye ben niye kirli oluyorum ya? Ağzından çıkanı kulağın duyuyo mu senin Kenar? Var mı öyle bi olayın?

- Nebçim konuşuyosun sen Sıdıka ya? Allahıma bin şükür, kulağım da duyuyor, gözüm de görüyor her türlü organım, afedersin çatır çatır çalışıyor. Kocalık görevlerimi 2064 yılına kadar eksiksiksiz bilfiil yerine getirebilirim.

- Kendi kendine kirli gelin azgın güvey oluyon Kenar. Kim veriyo olm sana kocalık görevini?

- Vereceksin Sıdıka öyle bir vereceksin ki... Bak uyandırıyım. Sen kirlisin bir. İkincisi temin bana, "kulağın duymuyo, oran buran çalışmıyo" demek suretiyle erkekliğime yönelik ağır tahrikte bulunmuş bulunuyorsun. Yasalar gayet açık. Bu ülkede adalet var Sıdıkam... Burlar sahipsiz deyil yani. Ben bu kadar ağır tahrik altındayken, istenmeyen hadiseler cereyan edebilir. Ben de izzet-i nefsimi korumak maksadıyla bir anlık öfkeyle şuurumu kaybederek sıkarım yani. Gardolabımda beş tane de gravat bulunuyor. Traşımı olur, her bir duruşmaya ayrı renk bir gravatla katılabilirim. Adalet karşısında böyle ayak ujlarıma doğru melül melül bakabilirim. Adalet de münasip bi şekilde tecelli eder... Haa, noolur Öbürtekin soyadı senle devam etmez de öbürüyle eder... Bayan çok.

- Ohoooy... Şahtın şahbaz olmuşsun be Kenar... Öyle böyle memleket evladının olan aklını da heba ettiler ya. Vah ki vah... Neyse, sana acil şifalar diliyim bari ben. Bu durumda başka bir şey gelemiyor.

- Beni bu hallere sen getirdin riyakar ve kirli kadın. Hoppa! Defalarca kez açmadın mı ettiğim telefonları, hir şey senin rızanla oldu... Sekizde sekiz sen suçlusun

- Başlangıçta bildiğimiz mahalle itiydin. Ne biliim ben; insan gibi konuşuruz, yakamdan düşmeye ikna ederim, adam olursun sandıydım...

- Bak bak gene aynı şey. "Adam değilsin" diyor, adamlık vazifelerini yerine getiremezsin demeye getiriyor. Aklımda tutuyorum, aynen söylerim ben bunları başkomserime, ifadeye bu şekliyle geçer bu, sööliyim. Erkekliğime konuşuyorsun, tak, ağır tahrik... Konuş sen daha konuş... Alo... Hee... Şimdi mi geldi aklına kapamak... Alo... Riyakar kadın, iffetsiz hoppa seni... Hafif! Hafif kadınsın lan sen! Öyle böyle yapacan benle o izdivacı haberin yok...

Bak uyandırıyım. Sen kirlisin bir. İkincisi temin bana, "kulağın duymuyo, oran buran çalışmıyo" demek suretiyle erkekliğime yönelik ağır tahrikte bulunmuş bulunuyorsun. Yasalar gayet açık. Bu ülkede adalet var Sıdıkam... Burlar sahipsiz deyil yani.

info@ozlemozdemir.net / twitter: @ozlemozdemir
Özlem Özdemir

KADIN NEFRETİ...

Bazen ne desen, ne yazsan boştur. Çünkü tüm kelimeleri kirlettiler... Yazıp siliyorum, saatlerdir... Çünkü kelimeleri öfkeden uzak tutmak çok zor...

Kendi acınıza ayna tutmayı öğretmişseniz kendinize, başkalarının acılarını da içinizde hissedersiniz. Vicdanınız sizi uyutmaz, zalimlik teninizi deler geçer. Bu korkunç günlerin sonu var mı? Kaç gündür cinsel istismara uğramış çocukları yani asıl mağdurları düşünüyorum. Hayatlarını çalan sapıkların onlarla evlendirilerek serbest kalmalarını öngören yasa değişikliğine isyan ediyorum. Canı yanmış ve yanacak çocukları düşünürken, ister istemez kendi çocukluğumu hatırlıyorum...

Ben çocukken anı defterlerimiz olurdu, kapaklarını kaplardık. Sömestr bitiminde o defterlere arkadaşlarımızla ilgili duygularımızı yazardık, benim defterim pembeydi. "Bana kalbin kadar temiz bu sayfayı ayırdığın için" diye başlayan cümlenin değişmez olduğu, tertemiz duygularla dolu defterler. Sayfaların kenarlarına daha güzel görünsün diye kalpler, çiçekler çizerdik. Masum yılların temsili rengârenk, kaplı defterlerimiz... Büyüdüğümüzde mutlu olacağımızı sandığımız yaşlarda, pembe hayallerimizi yazdığımız defterlerimiz... Ama biz büyüdük ve pembe hayaller yıllar gibi uçup gitti, kapkara bir dünyada bulduk kendimizi. Yeşilçam filmlerindeki genç kızları bekleyen tehlikeler bile bu gördüğümüz kötülükler yanında hafif kalırmış meğer... Keşke büyümeseydim de bu günleri görmeseydim dediğim günler... Bu ülkedeki sayısız kadın gibi tacize maruz kaldım ama en azından tecavüze uğramadım ya da başlık parasıyla dedem yaşında birine satılmadım diye şanslıyım demenin ağırlığı...

Kadın hiç bu kadar suçlu olmadı!

Ben çocukken sokakta ip de atladım saklambaç da oynadım. Bez bebeklerim de vardı, eğitim hakkım da. Yani çocukluğumu yaşadım. Gerçekten çok şanslıymışım! Ensest o zaman da konuşulmayan ciddi bir yaraydı ama açığa çıktığında sapıklar korunmaya çalışılmazdı! Kız çocukları başlık parasıyla ve namus adı altında yıllarca gelin edildi ama hiçbir yönetim 'mağduriyet' adıyla bunu meşrulaştırmaya çalışmazdı. Hele hiçbir vekil 'küçüğün rızası' diye akıllara zarar bir ifade kullanamazdı! Tecavüz ülkemizde bunca yaygın değildi ve yapanın yanına bunca kar kalmazdı. Hele tecavüzcülerin mağdur ilan edilip, tecavüz ettikleri kızlarla ödül gibi evlenmeleri ve karşılığında serbest bırakılmaları asla düşünülmezdi! Asıl mağdurlara, o küçük kızlara rağmen, onlar adına bu ölümcül kararı alabilmek, nasıl bir zalimliktir ve hangi hakla?! Bugün küçücük kızlar, tecavüze uğradığı için, tecavüzcüsüyle evlendirilmeyi hak gören bir adalet anlayışı ile bir kez daha cezalandırılmak isteniyor. 'Kuyruk sallamıştır, evlenilecek kız eğlenilecek kız' ikiyüzlülükleri de hep yaşandı ama kadın bu ülkede hiç bu kadar suçlu olmadı! Mağdur kim, mağduriyet ne?

Zamanında bu tehlikeleri öngörerek uyaranlara, burun kıvırarak 'abartma' diyenler memnunlar mı eserlerinden? Cumhuriyet sayesinde Ortadoğu'nun göbeğinde elmas gibi parlayan ülkemiz, sonunda bir Ortadoğu ülkesi oldu.

Suçlu kim, suç ne? Hepsi birbirine karıştı, aranan vicdan bulunamadı...

Evet, ben çocukken de pembe panjurlu evlerde mutlu mesut yaşanmıyordu. Kötülük de kötü insanlar da hep vardı. Benim anılarımda da varlar... Ama kötülük şimdiki gibi yüceltilmezdi ondan eminim! Hiç değilse vicdan vardı! Utanç vardı! Artık sayısız çocuğun istismar edildiği ortaya çıkmasına rağmen bile hayat sürüyor... Karaman, unutuldu gitti, o çocuklar yok olan çocukluklarında ve paramparça olan dünyalarında yapayalnız yaşamak zorundalar.* Gerger'de de geçenlerde benzer bir olay açığa çıktı, yine aynı şekilde üstü örtüldü. İşte, kadına şiddetin korkunç şekilde arttığı, kadın ve çocuklara taciz ve tecavüzlerin gündem arasında kaybolmaya yüz tutacak kadar sıradanlaştığı, kadınların şort giydiği için metrobüste dayak yediği bir ülkeye dönüştük... En sonunda da 15 yaşından küçük çocukların tecavüzcüleriyle evlendirilmesinin çözüm diye sunulduğuna şahit olduk!

Kusura bakma ama utan Türkiye!

Bütün bu olan biteni nefretten başka bir kelime ile açıklayamıyorum. Kız çocukları ve kadınların meta gibi görülmesinden, adamların sahibimizmiş gibi davranmasından ve kadına olan nefretinizden BIKTIK! Ama sürekli erkeklere kızmak da bana kolaycılık geliyor, size gelmiyor mu? Biz kadınların hiç mi suçu yok bu düzenin yürümesinde? Bu derginin de yazarı ve ömrünü kadının varoluşuna adamış yazar Meltem Arıkan'ın kitaplarını ve makalelerini bu düzenden rahatsız olan kadın ve erkek, herkese tavsiye ederim. Temel sorunu kavramadan, onu çözmeye çalışmadan, yalnızca şikâyet ettiğimizi ben ondan öğrendim. Yani der ki Arıkan, ***"Kadınlar kadın olamadığı sürece dünyanın hiçbir yerinde erkeklerin erkek olabilmesi mümkün değildir."*** Dünyayı yöneten erkekler olduğuna ve dünya cehenneme döndüğüne göre, erkekler gerçekten var mı? Erkekleri varolmayan dünyada, biz kadınlar var mıyız? Varolmak ne demek? Bir düşünmek gerek... Yoksa en fazla ***'çok üzülüyorum demek, tweet atmak'*** gibi mış gibi duyarlılıklarla kendimizi kandırırız. Ne var ki, kandırışların sonu ortada... Aynaya bakma zamanı gelmedi mi, hâlâ?..

Neyse ki, önemli bir toplumsal tepki gösterildi ve önerge şimdilik geri çekildi. Ancak bu evliliği kapsayan maddelerin çıkarılması dışında önergedeki diğer hükümler görüşülecek. Esasen, zihinler değişmediği sürece tehlike hep sürecek. Ancak tepki verildiğinde geri adım atıldığını bir kez daha gördük. O nedenle rehavete kapılmayarak, sürecin takipçisi olmak durumundayız. Yasa geçseydi bu suçtan hapiste olan pedofiller evlilik karşılığında serbest kalacak, yani aramıza karışacaktı. Ve en kötüsü bu diğer sapıklara cesaret vereceği gibi, çocuk yaşta evlilikler meşrulaşacaktı. Asıl sorun, bu konunun görüşülmesi için Meclise getirilebilmesinde... Kuruluşu çocuklara Bayram armağan edilen Meclisten, çocuk evliliklerinin meşrulaştırılmak istendiği Meclise... Nereden nereye bu değilse, ne? Kusura bakma ama utan Türkiye!

Zamanında bu tehlikeleri öngörerek uyaranlara, burun kıvırarak 'abartma' diyenler memnunlar mı eserlerinden? Cumhuriyet sayesinde Ortadoğu'nun göbeğinde elmas gibi parlayan ülkemiz, sonunda bir Ortadoğu ülkesi oldu. Bunun acısını ise önce ve en çok kadınlar ile çocuklar çekecek. Sahip olduğumuz hazinenin kıymetini keşke bilebilseydik. Bu yüzden yıllarca laiklik ve Cumhuriyet dedik ama nafile ki, kadını kul olmaktan çıkaran Cumhuriyet'e en çok kadınların sahip çıkması gerekirdi... Artık çok mu geç? Evet diyor içim ama yazımı umutsuzlukla bitirmek istemiyorum. Belki demek ve hemcinslerimin gücüne inanmayı seçiyorum yazmak istiyorum... Çünkü biz değişirsek, değil ülke dünya değişir! Devrim, kendimizden başlarsa kitleselleşebilir. Kendimize inanarak başlayabilir, bize dayatılan ve istemediğimiz her şeye HAYIR diyebiliriz. Sonra, illa yan yana yürüyebileceğimiz birileri denk gelir. 'Birimiz, hepimiz için', eğer istersek gerçek olabilir. Bugün çıkan kararlı ve gür ses buna örnektir. O yüzden çok geç olmadan, hadi!..

"Anaerkil zamanların hüküm sürdüğü bereketli bu topraklar, kadın nefretiyle hiç böylesine boyanmamıştı..."

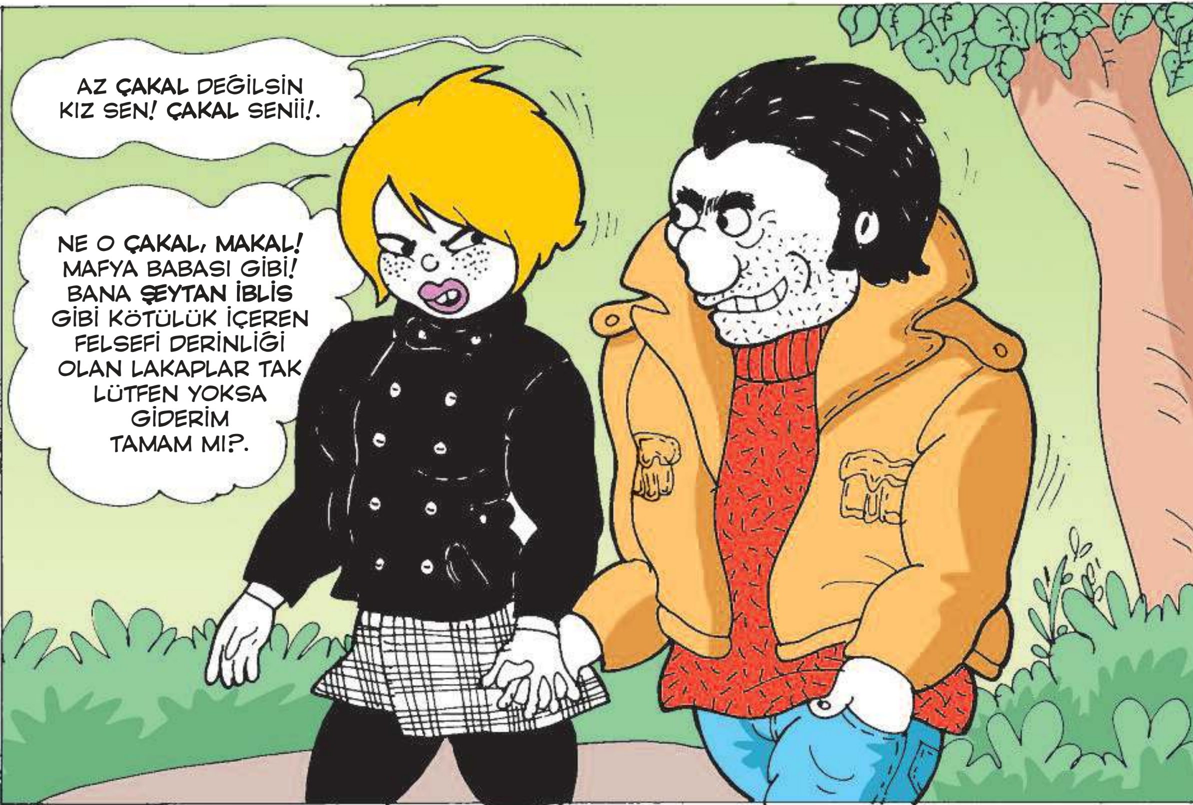
**Karaman'daki çocuk istismarının takipçisi olarak konunun gündemde tutulmasını sağlayan gazeteci Mustafa Hoş, yaşananları "Çığlık" adlı bir kitapta yazdı. Kitapta, bir aile de yaşadıklarını ilk kez anlatıyor, bu açıdan önemli bir çalışma. Tamamen objektif habercilik diliyle sadece yaşananlara ışık tutan kitap, bir utancın belgesi olarak tarihe kalacaktır.*

KÖTÜ KIZ

Ramize Erer

OBAMA ÖLDÜRÜLMEDİ

Katina Karanikola

Amerikalıları anlamakta zorlanıyorum. Olmayacak zamanlarda, olunmaması gereken yerlerde, yanlış insanlarla… Kasım ayında, değil Amerika Başkanı linç edilmek istemeyen hiçbir Amerikalı Yunanistan'a gidilmeyeceğini bilmeli. Her sene bu ayda sosyal ve siyasal duyarlılığa sahip Yunan halkında bir huzursuzluk hali baş gösterir. Öfke kıvılcımları Amerika ve faşizme karşı yavaş yavaş alevlenip sokaklarda patlar. Amerika'nın başkanları da canlarına kastetmiş gibi daima kritik ayda Yunanistan'dalar. On yedi yıl önce Başkan Clinton on yedi Kasımda Yunanistan'ı ziyaret etmişti. O zamanlar sol örgüt üyesi genç Aleksaki (Çipras) Clinton'u görkemli molotof şenliği ve Amerikan bayrağıyla tutuşturduğu Nevruz ateşinin dumanıyla karşılamıştı. On yedi Kasım cunta ve Amerika'ya karşı ayaklanan gençlerin

Politeknik Üniversitesinde cunta yönetimi tarafından acımasızca öldürüldüğü tarih.

Son kullanma tarihine günler kala Obama'da o kritik tarihlerde "son bir kıyak" için Yunanistan'daydı. Kavrulmuş kahve renkli Başkan bir gün daha kalsaydı hayatının en büyük faciasını yaşardı herhalde. Bu arada Aleksaki'de büyüdü on bir milyonun yüzde ellisinin lideri olarak ezeli düşmanı Amerika başkanını karşıladı. Molotofsuz, ateşsiz, kravatsız, huzursuz, kibarca! Kibarlık her şeye katlanmayı nasıl da zorlaştırıyor! O hissin nasıl olduğunu bir çoğumuz biliyoruz zaar… Çipras'ta siga siga (yavaş yavaş) öğrenmeye gayret ediyor. Obama uçaktan iner inmez yemeğe oturtulsaydı garsonlara kesinlikle "devlet selamı" verir Alex'e de iyi bir bahşiş… Yunanistan hükümeti karşılama töreninin kusursuz olması için mani manevi çok emek harcadı. Eminim Alex'te…Uçağın ineceği havaalanına yamuk yumuk ,rengi solmuş kırmızı renkli halı (sanıyorum 2004 yaz Olimpiyatlardan kalma) serilmiş, halının altında ahşap paletlerden yapılmış bir basamak, krizde olduklarını belirten kırmızı halını altından sırıtan paletlerin çürümüş ayak uçları… Obama'nın uçağı halıya isabet ettiremeyince bando takımının askerleri, asker intizamıyla, halıyı çekiştire çekiştire uçağa yaklaştırdılar. Alex o sırada kısa devre yapmıştı. Obama uçaktan, Yunan tanrısı heykeli kadar kusursuz, iniş yaparken ev sahibi başbakanda toparlandı, misafirin elini sıktı, sırtına pat pat vurarak(olmayan) sevgisini gösterdi. Karşılama merasiminde Yunan marşı çalınırken Obama, kara çalı gibi ,dimdik Alex ise, üzerine buzlu su dökülmüş gibi , kıpır kıpır sinir krizin eşiğinde bir o ayak bir bu ayak üzerinde sekti durdu. Obama, Alex'in hareketlerini kaydedip Amerikalı doktorlara gösterse çok acil bakıma alırlar eminim. Başkanlık konutuna geçildiğinde fazlasına dayanamayan Alex balataları iyice sıyırmıştı. Gönülsüzlüğü yüzünde yansımaya başlamıştı. En ucuz berger koltuklarda (bizim Merkel'i oturttuğumuz altın koltukları hayal bile edemezler) protokol gereği misafirden önce kendisi, mayalanmış hamur gibi, çöküverdi. Parantez: Protokol Yunancadan geçme bir sözcük. Proto ve kolo sözcüklerinin birleşmesi. Proto "öndeki" kolo "göt" birleştiğinde "önde gelen götler" anlamına geliyor. Yunan halkının tiyatroda önemli şahısların hep ön taraflara oturmasına gıcık olmasından dolayı ve dalga geçmek için kullanılan sözcüktür.(Protokole meraklı olanlar bilsin istedim.)Berger koltuklarda kalmıştık: Çipras koltuğa konuşma yeteneğini kaybetmiş, felçli gibi, bir yana kaydı. Mantar yutmuş ta boğazında şişmiş gibi nefes almakta zorlandı adeta. Kendimi onun yerine koyuyorum da…kafese tıkılmış gibi... Obama demokrasinin öneminden bahsederken alex gayet demokratça esniyor, misafirin yüzüne pek bakmıyor, onun yerine "kafa s….n" dercesine devamlı saatine bakıyor. Olağan üstü bir sabırsızlıkla kurtulmak istediğini ne Obama'dan ne Yunan halkından ne de dünya televizyonlarından takip edenlerden gizlemiyor.

Çipras'ı anlamaya çalışıyorum. Zaman makinesi onu on yedi yıl geriye götürdüyse şayet …O yıllarda Amerika'ya karşı yağdırdığı hakaretlerin, yaktığı bayrakların huzursuzluğunu mu yaşıyor yoksa hala kendisini sol örgüt üyesi gibi hissedip başkanlık konutunun dışında Amerika karşıtı slogan ve molotof atanların yanında mı yer almak istiyor? Bence ikincisi. Aleksaki önemli misafiriyle konuşmadan ülkesinde demokrasinin tam gaz olduğunu anlatmış oldu…

Obama Yunanistan'da bir gün daha kalsa başına bir çorap örüleceğini sezmiş olmalı ki on yedi Kasım festivalini göremeden bir gün öncesinden sağ salim, vurulmadan demokrasinin doğduğu topraklardan demokrasi dersi alarak ayrıldı. Zira on yedi Kasım katliamına ABD' nin vesile olduğu inanılıyor. Her yıl Atina Politeknik Üniversitesinden başlayan yürüyüşler anti Amerikan ve anti faşizm sloganlarıyla Amerikan Büyükelçiliğinde son buluyor. Bu yıl Obama'nın ziyareti ortalığı daha bir alevlendirdi gibi. Olaylar, altı yedi Eylül İstanbul olaylarını aratmadı. Sabahın erken saatlerinde Emniyet Müdürlüğünü basan gençler iki polis kaskı ile iki kalkan aşırıp meydanda ki heykellere giydirdiler. Polislere mesajı verdiler zaar! Sonrasında "Allah ne verdiyse" …yakılan arabalar, kırılan vitrinler, yaralanan polisler… Amerika, faşizm ve ırkçılık aleyhinde sloganların yanı sıra "ekmek, eğitim, Özgürlük" diye yeri göğü inlettiler. Krizdeler, ekmek istemelerini anlayabiliyorum da ya özgürlük? Polis yaraladılar biber gazı, jop yemediler, ortalığı kırıp döktüler içeri alınmadılar, Başbakana ana avrat küfür ettiler hakaret davası açan yok, yazarları dışarıda…hala özgürlük arayışlarını anlamak güç. Hele ki kırılan dükkanları, yakılan arabaları gördükçe aklıma Filozof Aristo'nun demokrasiyi "ayak takımı yönetimi" tanımlamasına hak vereceğim sanki…

Demokrasinin büyüsüne kapılan herkes gibi bizler de ileri, geri demokrasi kazanımlarında Yunanların bir adım ileri on gerisindeyiz. Yunanistan'da on bir ay öncesi eşcinsel evlilikler yasalaştı. Türkiye'de son yıllarda kız çocuklarında olduğu kadar erkek çocuklarına artan ilgi çaresiz tacizde tecavüzde kalıyor… Geçtiğimiz günlerde meclise sunulan "cinsel istismarla ilgili düzenleme" Türkiye'de ki eşcinsellerin evlilik yolunu açacak derken…"gürültü hakkaniyeti bastırdı" geri çekildi.

Gittik mi on adım geri?

Renk...

feyhan güver

BİR ÇOCUĞUN ÇIKARAMADIĞI SES OLMAK

ORDA BİR GELİN VAR UZAKTA

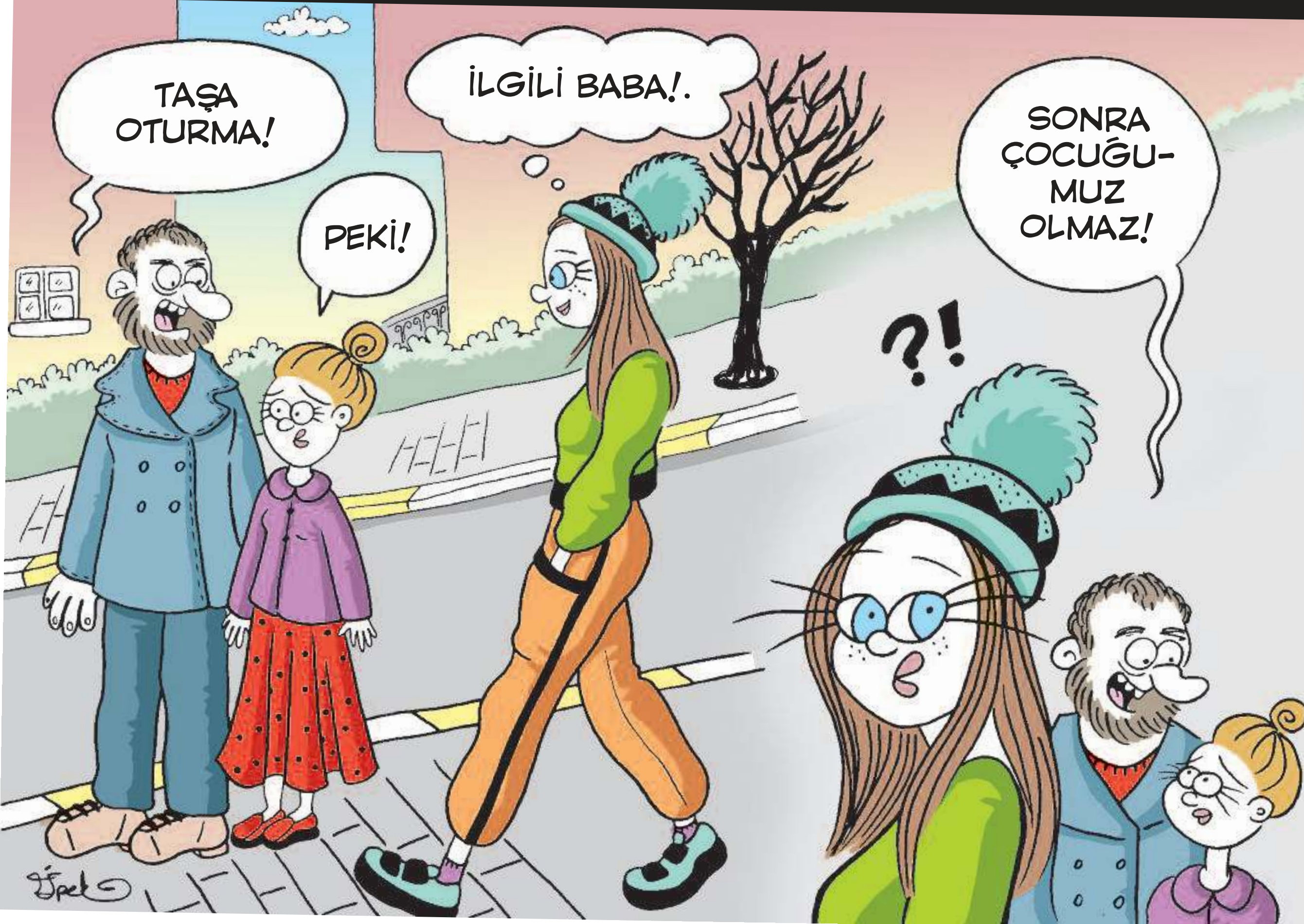

AKP'li milletvekili Selçuk Özdağ, "Hayvan tecavüzüne verilen 6 ay cezayı çok bulduğunu, hayvan tecavüzcülerine bir şans daha verilmesi gerektiğini" söyledi.

İpek Özsüslü

TAŞ

Fetiye Nene

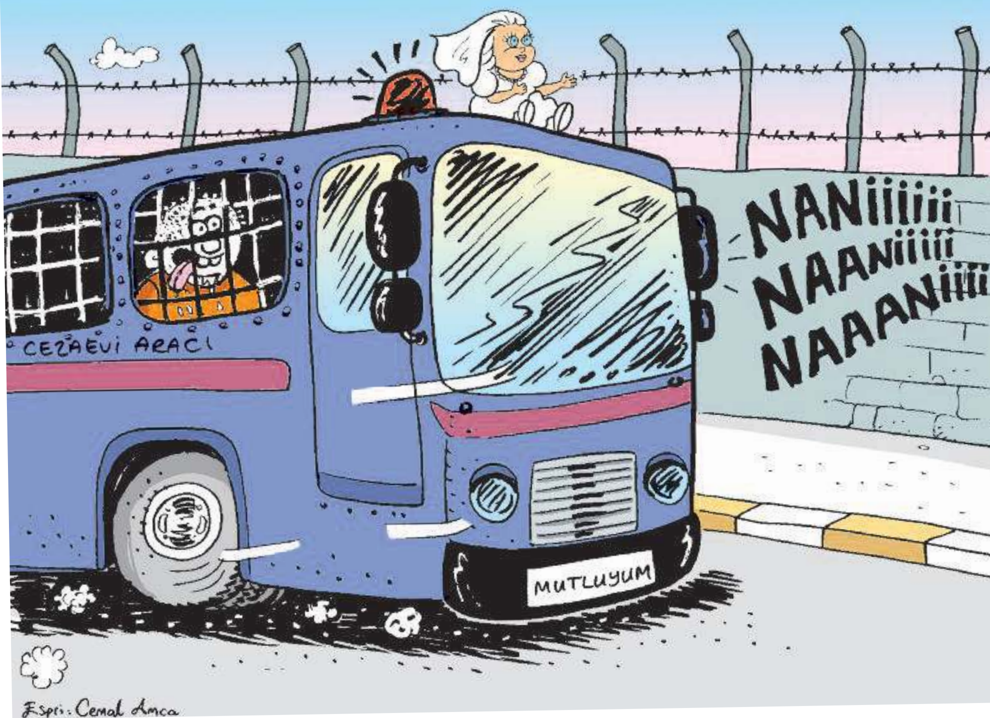
ZORUNDAYIZ

Gündeme gelmesiyle kamuoyunun tepkisine neden olan ve ardından geri çekilen "Cinsel İstismar" düzenlemesinin çıkarıldığı yasa tasarısı TBMM Genel Kurulu'nda kabul edildi.

DAMAT ARABASI

ÇOCUK GELİN YOKTUR

Ezgi Aksoy
aksoyezgi@gmail.com

Çocukluktan Kadınlığa, Birey Bilincine Geçiş:

QUINCEAÑERA

"Latin Amerika'da Kız Çocuklarının Meşhur "15. Yaşgünü" Kutlaması"

15 yaş... Yani geleneksel olarak, neredeyse tüm kültürlerde bir kız çocuğunun yetişkinliğe adım attığı yaş. Ya da daha doğrusu yetişkin olma yolunda ilk adımları attığı yaş. Geneleksel olarak tüm kültürlerde yeri var, var olmasına ama, her kültürdeki yansımaları da farklı. Bazı ülkelerde evlenme yaşı iken, bazı ülkelerde ise çocuk doğurma yaşı ne yazık ki...

Latin Amerika ülkelerinde ise bir genç kızın 15. yaş günü, yani "**quinceañera**" (15. yaş günü – okunuşu: kinseanyera) töreni, bir kız çocuğunun hayatındaki en önemli gün ve kutlamadır. Çünkü o gün tüm ailesi, akrabaları ve arkadaşları bir araya gelip söz konusu kız çocuğunun yetişkinliğe, kadınlığa, yani daha doğrusu gelmekte olan tüm zorluklarıyla beraber "birey"liğe geçişinin coşkulu kutlamasını yaparlar.

15. yaş günü, özel tutulmuş bir salonda kutlanır ve genç kız kutlamaya prenses elbisesini andıran bir elbise giyer. Ayrıca tüm davetliler de özel kıyafetlerle katılırlar kutlamaya. Quinceañera törenleri, Latin Amerika'da ailelerin yüzde 90'ından fazlasının gerçekleştirdiği bir törendir ve sadece kız çocukları için düzenlenir. Benzer bir tören, erkek çocukları için yapılmaz.

Aslında geleneksel olarak bakıldığında quinceañera törenleri, artık kız çocuklarının 15'ine geldiğinin, yani artık evlenme yaşına bastıklarının tüm ahaliye aile tarafından coşkuyla ilan edildiği törenlerdi. Ancak Latin Amerika toplumu, yıllar içinde her ne kadar muhafazakar ve geleneklerine bağlı yapısını korumuş olsa da, günümüzde quinceañera'lar, büyük ölçüde kız çocuklarının bireyliğinin kutlandığı ve kabul edildiği törenlere evrilmiş durumda. Çünkü Latin Amerika ülkelerinde özellikle şehirli aileler arasında evlenme yaşı 20'lerin oldukça üstüne çıktı. Kırsalda bile, erken yaşta evlenmeler eskisi kadar yaygın değil. Öte yandan quinceañera'sı yapılan kız çocuğu artık cinsel olarak da yetişkin kabul ediliyor ve yaşıtlarıyla sevgili olabileceği ihtimali de aile tarafından kabul ediliyor.

300 yıl süren soykırım ve koloni döneminin kölelik düzeniyle şekillenmiş sosyal hayat, hiçbir zaman Kolomb öncesi dönemle bağlarını tam olarak koparmamıştır. Bunun en güzel kanıtlarından biri de zaten quinceañera törenleri.

En sevilen akrabanın babasının 15 yaşındaki kız çocuğunun düz ayakkabılarını çıkarıp ona topuklu ayakkabılar giydirmesi ile sembolik olarak kadınlığa geçişin vurgulandığı 15. yaş günü, genç kızın artık büyüdüğünün, yetişkinliğe adım atmakta olduğunun, aile içinde sözü dikkate alınabilir yaşa geldiğinin, kendi seçimlerini yapabileceğinin ve kendi seçimlerinin sorumluluğunu taşıyabileceğinin bir ifadesi olarak kabul edilir ve aslen bunun kutlamasıdır.

15. yaşına giren genç kızlar, ailede çocuk olarak değil, yetişkin olarak muamele görürler. Eğitimlerinin geleceğine karar verebilir, ya da lise eğitiminden sonra çalışma hayatlarına yön verebilirler. Ancak aileleri onlara artık hiç karışmıyor demek istemiyoruz elbette, zira geleneksel Latin Amerika ailesi, yapısı gereği o kadar da özgürlükçü değildir. Ancak bu törenler, kız çocuğunun yetişkinliğe geçişinin kabulü ve takdiridir. Quinceañera törenleri, Latin Amerika aileleri arasında ailenin kız çocuklarına verdiği değerin göstergesidir.

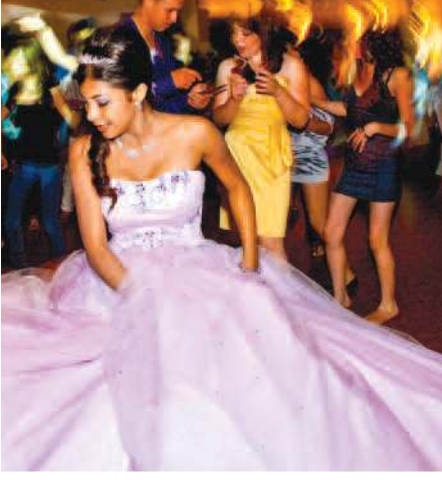

Quinceañera'nın Azteklere ve Mayalara Dayanan Kökleri

Yaygın bir gelenek olarak dünyada neredeyse sadece **Latin Amerika**'da görülen bu özel 15. yaş günü törenleri, temelini Latin Amerika'nın çok katmanlı ve melez sosyo-kültürel yapısından alıyor. Katolikliği bile Avrupa Katolikliğine benzemeyen Latin Amerika'da, 300 yıl süren soykırım ve koloni döneminin kölelik düzeniyle şekillenmiş sosyal hayat, hiçbir zaman **Kolomb** öncesi dönemle bağlarını tam olarak koparmamıştır. Bunun en güzel kanıtlarından biri de zaten quinceañera törenleri.

Antik dönemde yerleşik **Aztek** ve **Maya** uygarlıklarında genç kızlar 15 yaşına geldiklerinde özel bir tören düzenleniyordu. Bu törende ahali genç kıza çeşitli hediyeler sunuyor ve genç kızın kadınlığa geçişi için tanrılara şükrediliyordu. Tanrılara da hediyeler sunuluyor ve bu geçişin, tüm toplu-

mun yararına olması için dua ediliyordu. Artık yetişkinliği kabul edilen genç kızın kültürel ve sosyal mirasa sadık, topluma faydalı bir birey olması için tüm halkın katıldığı bir **festival**, bir bayram düzenleniyordu. Öte yandan ailenin kadınları, artık kadınlığa adım atmakta olan genç kıza önünde uzanmakta olan hayat boyunca onu nelerin beklediğini anlatıyorlardı. Genç kız aynı zamanda artık evliliğe de hazır kabul ediliyordu.

Ancak şunun altını çizmek gerek; antik dönemlerde insan ömrü oldukça kısaydı. **Profesör Michael E. Smith**'e göre Azteklerde ortalama insan ömrü, 34 yıldı. Bu ortalamanın İspanyollar Amerika kıtasını işgal ettikten sonra, 25'e kadar indiği tespit edilmiştir. O dönemde 15 yaş, resmi reşitlik yaşı olarak kabul ediliyordu ve insanların ortalama olarak 25-30 yaşlarında öldüğü düşünülürse, yetişkinlik için çok da erken bir yaş olmadığı görülebilir. Daha doğrusu, bu bir istismar meselesi değil, tüm toplumu kapsayan bir düzendi. Ve hatta bir tür koruma geleneğiydi. Zira Latin Amerika'da kız çocukları 9-10 yaşları arasında ergenliğe adım atıyor, ancak 15 yaşını doldurana kadar çocuk kabul ediliyor ve evlendirilmiyorlardı.

Kaynaklarda nadir olarak 13 yaşında evlendirilen kız çocuklarından bahsediliyor. Ancak toplumda genel eğilim; erkeklerin 19 yaşında, genç kızların ise 15 yaşında evlenmesiydi. 13 yaşında evlenmelerin İspanyolların salgın hastalıklarla gelişinden ve büyük salgınlardan sonra ölüm yaşının 25'e inmesiyle yaygınlaştığı da bilinmektedir.

İspanyol işgali altındaki **Meksika**'da, **Orta Amerika**'da ve **Güney Amerika**'da **Avrupa**'dan gelen soylu yönetici sınıf, **İnka** ve **Aztek** tapınaklarını yıkarak inşa ettikleri saraylarda balolar vermeye başladıktan sonra, evlenme yaşına gelen genç kızların ilk kez baloya davet edilerek soylulara takdim edilme geleneğini de hayata geçirmiş oldular. Bu gelenek, zamanla Latin Amerika'da bir Aztek ve Maya mirası olarak şekillenmekte olan quinceañera törenlerini de etkiledi.

Quinceañera törenleri, bir tür balo havasında, özel salonlarda düzenlenmeye başlandı ve genç kızlar birer balo elbisesi gibi kabarık elbiseler giymeye başladılar. Davetliler, adeta bir baloya ya da düğüne gider gibi özenli giyiniyor ve törendeki danslara büyük önem veriliyordu. **Quinceañera valsi**, en önemli dans olarak büyük değer görüyordu. 18. ve 19. yüzyılda Latin Amerika'da özgürlükçü hareketler baş göstermeye ve **Simon Bolivar**'ın **Gran Columbia** hayali hayata geçince, quinceañera kutlamaları yavaş yavaş evliliğe takdim törenleri özelliğinden kurtulmaya başladı. Ancak asıl değişim elbette 20. yüzyılın ikinci yarısından sonra gerçekleşti.

Quinceañera törenleri yavaş yavaş genç kızların bireyselliğinin ve yetişkinliğe geçişinin kutlandığı bir törene dönüştüler. "Evliliğe takdim"den çok, "flörte izin" anlamı taşımaya başladılar.

Modern Zamanlarda Quinceañera

İnsanların en fazla 34'ü görebildiği zamanlarda 15 yaş iki cinsin de sorumluluklarını üstlenme ve "reşit" olma yaşıydı. Cinsiyet rollerinin hayli farklı olduğu bu dönemde erkekler savaşçı ya da avcı olurken, kadınlar da çocuk doğuran evli kadın ya da ebe, şifacı oluyordu. 1950'lere kadar genç kızların "artık evlenebilir" etiketi ile topluma sunulması normal iken, 1900'lerin başında Meksika'da komünist devrimle birlikte işler değişti. Bu değişimin tüm Latin Amerika'ya yayılması, 50'leri buldu.

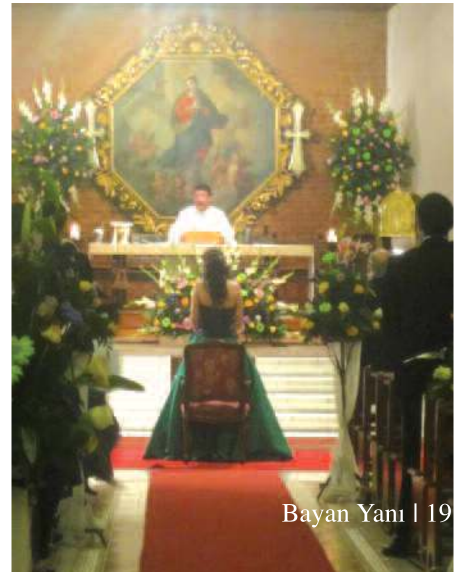
Artık genç kızlar da yüksek eğitimlerine devam edebiliyor, meslek sahibi olabiliyor ve kendi geleceklerini tayin edebiliyorlardı. Ancak bir yanda da binlerce yıllık gelenek vardı. 15. yaş günü, aileler için hala kızlarının hayatında gerçekleşen büyük bir değişimi temsil ediyordu ve hem dini bir törenle Kilisede, hem de aile içinde özel bir salonda kutlanmak isteniyordu. Böylece quinceañera törenleri yavaş yavaş genç kızların bireyselliğinin ve yetişkinliğe geçişinin kutlandığı bir törene dönüştüler. "**Evliliğe takdim**"den çok, "**flörte izin**" anlamı taşımaya başladılar.

Günümüzde başta **Meksika** olmak üzere tüm **Orta Amerika**'da ve hatta **Peru**, **Bolivya** ve **Brezilya** gibi **Güney Amerika** ülkelerinde de düzenlenmeye devam ediyor bu geleneksel törenler. Ancak artık bu törenler quinceañera'sı düzenlenen genç kızların evlenmek zorunda olduğu anlamına gelmiyor. Hatta yaygın olarak genç kızlar 20'li yaşları görmeden evlenmiyorlar. Metnin başında da söylediğim gibi, quinceañera törenleri genç kızların aklı balik bireyler olarak aile içinde söz hakkı olduğunun kabulü anlamına geliyor. Öte yandan cinsellik söz konusu olduğunda hayret verici şekilde açık bir toplum olan Latin Amerika toplumunun, 15 yaşındaki

genç kızın cinsel hayatının başlangıcını, açık olmasa bile, üstü kapalı bir şekilde kabul edişi anlamı da vardır bu törenlerin. Yani aileler açıkça olmasa bile, üstü kapalı olarak, kız çocuklarının artık cinsel olarak aktif bir hayata geçebileceğini de kabul etmiş oluyorlar.

Quinceañera'sı yapılan genç kızlar ayrıca artık aile arasındaki partilerde içki içebiliyor, makyaj yapabiliyor, dilerse arkadaşlarının düzenlediği partilere katılabiliyor, erkeklerle flört edebiliyor ve flörtlerini aileleriyle tanıştırabiliyorlar. Babanın kız çocukları üzerindeki etkisi azalıyor ve genç kızlar bireyselleşme adına önemli adımlar atıyorlar.

Quinceañera törenleri günümüzde Amerika'da yaşayan bir Latin Amerikalı aileye ortalama olarak 3000 – 5000 dolara mal oluyor. Latin Amerika ülkelerinde bu tutar, çok daha düşük elbette. Varlıklı aileler törenlere daha özen gösteriyor ve yaygın olarak törenden sonra 15. yaş gününü kutlayan kız çocuklarını ilk yurtdışı gezisine de yolluyor. Bu gezide genellikle **Paris** tercih ediliyor.

Törenlerde genç kız ilk dansı genellikle babasıyla yapıyor. Ancak **Küba**'da genç kız, babasıyla değil varsa erkek arkadaşıyla, yoksa dans etmek istediği yaşıtı bir genç erkekle dans ediyor. Ve bu çifte 14 çift daha eşlik ediyor. Bu da genç kızın artık babasının yanında flörtüyle vakit geçirebileceğinin onayı olarak kabul ediliyor.

Daha geleneksel aileler, törene kilisede başlıyor. Genç kız düz ayakkabıları ile babasının kolunda kiliseye geliyor ve belli ritüeller gerçekleştiriliyor. Örneğin **Arjantin, Paraguay, Peru** ve **Bolivya** gibi ülkelerde kilisede genç kız, hayatında büyük etkisi olduğunu düşündüğü 15 kişiye birer mum veriyor ve kısa bir teşekkür konuşması yapıyor. Daha sonra bu 15 kişi o mumları yakarak "**Guadalupe Meryemi**"ne sunuyorlar. Bu 15 mum, genç kızın geride bıraktıklarını sembolize ediyor.

Meksika'da da genç kızlar Guadalupe Meryemine çiçek sunuyorlar. Meksika'da quinceañera töreni, genç kızların toplum içinde ilk kez makyaj yaptığı tören oluyor ve ondan sonra dilerlerse makyaj yapmayı sürdürüyorlar. Genç kıza ailesi tarafından rahibin de kutsadığı bir kolye hediye ediliyor. Ayrıca bir de tac hediye ediliyor, artık kendi zamanının kraliçesi olduğunu hatırlatmak maksadıyla.

Youtube'a şöyle bir baktığınızda pek çok Latin genç kızın, kayda alınmış olan "**quinceañera valsi**"ni paylaştığını görebilirsiniz. Topluluk önünde birer yetişkin olarak erkek arkadaşlarıyla ilk kez dans eden genç kızların yüzlerinde belirmekte olan özgüveni de, hemen fark edebilirsiniz...

Meksika'da da genç kızlar Guadalupe Meryemine çiçek sunuyorlar. Meksika'da quinceañera töreni, genç kızların toplum içinde ilk kez makyaj yaptığı tören oluyor ve ondan sonra dilerlerse makyaj yapmayı sürdürüyorlar.

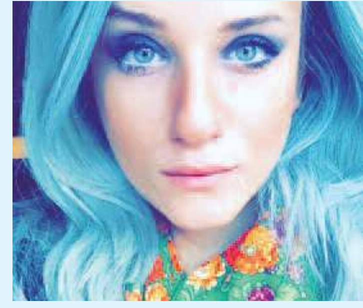
15 yaşına girdiği için, artık bir flörtü olduğunda babasından kaçmak zorunda olmayacak, gerekirse flörtünü koluna takıp babasının yanında aynı sofraya oturtabilecek, makyaj yapıp yaşıtlarıyla partilere gidebilecek ve hayatını kendi eline alabilecek genç bir kızın özgüveni o yüzlerinde beliren özgüven. Bizim toplumumuzda erkek çocuklarının "**sünnet düğünleri**"nden sonra yaşadıkları özgüven patlamasını düşünün. Onun bir benzerini bizim kız çocuklarımız da yaşasa, fena mı olurdu?

Quinceañera, kuşkusuz genç kızların evlilik yaşına geldiğini herkese ilan etmek için, aman evde kalmasın endişesiyle düzenlenen bir tören, yozlaşmaya hayli müsait gelenekti. Ancak bugün için Latin kızlarının kadınlığa geçişlerini, bireyselliklerini ve bağımsızlıklarını ilan ettikleri bir törene evrildi. Bu da aslında bize her geleneğin umutla ve iyiye doğru azimle dönüştürülebileceğini gösteriyor...

Arzum Uzun
Instagram/arzumuzun

Çocuk Tecavüzünün Global Tarihi

Malum yasa tasarısı meclisten geçti geçecek, 18'ini doldurmamış bebeler tecavüzcüleriyle "rızaları olursa" evlenecek mavraları havada uçuşurken, sizlere çocuk annelerden söz etmek istedim bu ay.

Tamamı satılan, tecavüze uğrayan ve Puberte Prekoks adlı erken adet görme hastalıkları sayesinde uğradıkları istismar, çocuk içinde çocuk olarak karşımıza çıkan kurbanlar.

Bu çocukların rızaları yoktu. Bu çocuklar, çocuk yaşta anne oldu. Bu çocuklar tecavüzcüleriyle evlendirilseydi dahi, ruhlarındaki yara onarılamayacaktı asla.

Zaten mesele de bu değil mi? Asıl konumuz bu değil mi?

El kadar çocuğa tecavüz eden bir adamın idamı konuşulması gerekirken (evet idam bir tek tecavüz vakalarında geçerli olmalı) çocuğun cezalandırılarak adamla evlendirilmesi ne demek?

Bilmiyor musunuz ki tecavüzcülerin aileleri, çocukların ailelerini tehdit ederek, çocukları evlenmeye zorlayacak?

Bilmiyor musunuz ki daha önce böyle binlerce evlilik gerçekleştirildi? Mahkeme kararlarıyla çocuklar yaşları büyütülerek tecavüzcüleriyle evlendirildi!

Bilmiyor musunuz ki çocuğun yeri sokaktır, okuldur, oyundur... Pis bir adamın koynu değildir!

Bilmiyor musunuz...

Kadının bedenini daha el kadarken kendi hakimiyet alanınız olarak işaretlerseniz daha da sağlıksız nesiller ürer.

Bilmiyorsunuz!

Öğrenin.

İşte size dünyanın en küçük tecavüz mağdurlarından bazıları.

En azından anne olanları.

DÜNYANIN EN KÜÇÜK ANNESİ: LINA MEDINA (5 YAŞ)

1933 yılında Peru'da doğdu. 1939 yılında, beş buçuk yaşındayken karnındaki şişlik tümör zannedilerek doktora götürüldü ve yedi buçuk aylık hamile olduğu anlaşıldı. Sağlıklı bir erkek çocuğu dünyaya getirdi. Çocuk, on yaşına kadar Lina'yı ablası zannetti. Lina'nın babası, cinsel istismar suçundan göz altına alındı. Ancak o dönem için çocuğun babasından olup olmadığını ispat edecek hiçbir bilimsel bulgu olmadığı için serbest bırakıldı. Lina bu konuda hiç konuşmadı ve ona kimin tecavüz ettiği asla öğrenilemedi. 8 aylıkken adet görmeye başlayan ve iki buçuk yaşında düzenli adet olmaya başlayan küçük kızın, beş yaşına geldiğinde doğurmaya müsait bir kadın bedenine sahip olduğu anlaşıldı. Bu tip vakaların neredeyse tamamında erken adet görme (Puberte Prekoks) denilen bu tuhaf biyolojik farklılık söz konusu. Lina hala hayatta ve Peru'da yaşıyor.

YELİZAVETA "LİZA" GRYSHCHENKO (6 YAŞ)

Henüz 6 yaşındayken anne oldu. O dönem Sovyetler Birliği'ne bağlı olan Ukrayna'da gerçekleşen olayda, 70 yaşındaki dedesinin tecavüzüne uğrayan Liza, hamile kaldı. O da Lina gibi Puberte Prekoks rahatsızlığından muzdaripti. 1934 yılında gerçekleşen olayda, kız, normal doğum yaptı. Çünkü ailesi o dönemler sezaryenin tehlikeli olduğunu düşünmekteydi. 52 cm boyunda dünyaya gelen kız çocuğu erken plasenta yırtılması sonucu öldü. Doktorlar, erken müdahale edilseydi bebeğin yaşayacağını söyledi. Olaydan sonra aile şehir değiştirdi. Tecavüzcü dede de onlarla birlikte gitti.

ANNA MUMMENTHALER (8 YAŞ)

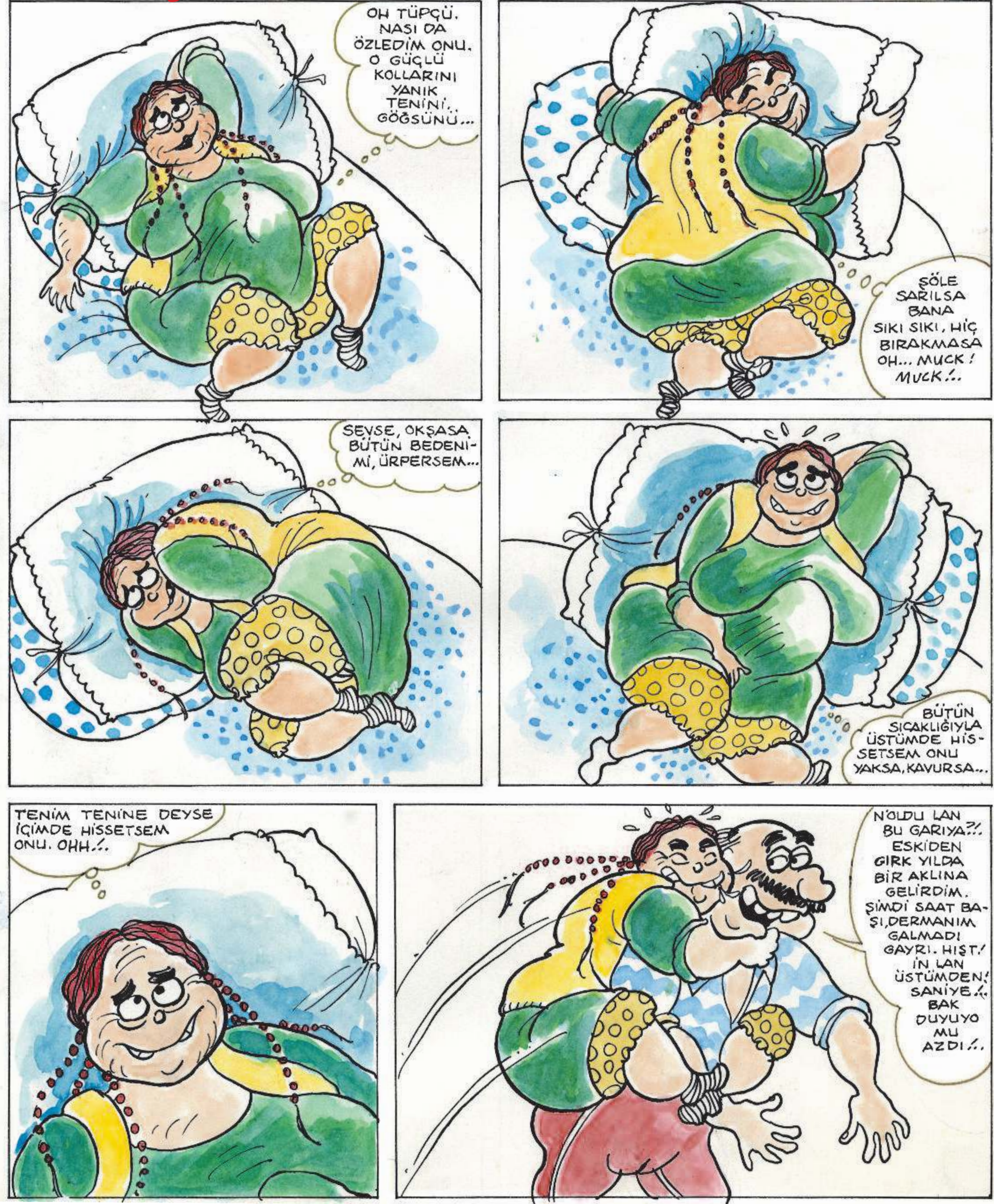
1759'da İsviçre'de meydana gelen olayda, tecavüzcü, Anna'nın aile dostuydu. Bebek Bern'de dünyaya geldi.

GRİSELDİNA ACUÑA (8 YAŞ)

Kolombiya'da meydana gelen olayda, üç yaşında adet görmeye başlayan küçük kız, bir aile dostları tarafından uğradığı tecavüz sonucu sekiz yaşında iki kilo ağırlığındaki erkek çocuğunu kucağına aldı.

TÜPÇÜ

Ramize Erer

HİLDA TRUJİLLO (8,5 YAŞ)
1957 yılında, Peru'da 22 yaşındaki kuzeninin tecavüzüne uğrayan Hilda, 2,5 kilo ağırlığında bir erkek çocuk dünyaya getirdi. Tecavüzcüsü olan kuzeni, ailenin tek gözlü evinde onlarla birlikte yaşamaktaydı.

ZULMA GUADALUPE MORALES (8 YAŞ)
1993 yılında, Meksiko'da meydana gelen olayda, amcasının tecavüzüne uğrayan Zulma, sezaryen ile 3,5 kilo ağırlığında bir erkek çocuk dünyaya getirdi.

ANYA (8 YAŞ)
2000 yılında Rusya'da meydana gelen olayda, 7 yaşında adet olmaya başlayan Anya, 13 yaşındaki komşularının oğlunun tecavüzüne uğradı ve bir kız çocuğu dünyaya getirdi.

MARÍA EULALİA ALLENDE (9 YAŞ)
1967 yılında Arjantin'de meydana gelen olayda, 20'li yaşlarının sonundaki kuzeninin tecavüzüne uğrayan Maria, Cordoba'da 3,5 kilo ağırlığında bir kız çocuğu dünyaya getirdi. Tecavüzcü kuzen, doğumdan iki ay önce ortadan kayboldu. Ancan sonrasında polislet tarafından yakalandı.

MARİA ELİANE JESUS MASCARENHAS (9,5 YAŞ)
1986 yılında Brezilya'da meydana gelen olayda, doğumda annesi öldüğü için çiftçi bir aile tarafından evlat edinilen Maria, üvey yeğeni tarafından uğradığı tacizle hamile kaldı ve sezaryen ile 3,5 kilo ağırlığında bir kız çocuğu dünyaya getirdi.

LEYLA MAFİ (9 YAŞ)
1994 yılında İran'da meydana gelen olayda, tecavüzcü, çocuğun ailesine ona tecavüz etmek için para ödeyen biriydi. Muhtemelen bir akraba olduğu düşünülüyor. İran Arak'ta annesi tarafından 8 yaşından itibaren fahişelik yaptırılan Leyla'nın zeka geriliği vardı. 19 yaşında geldiğinde 8 yaşında bir çocuğun zekasını taşıyordu. İlk doğumunu 9 yaşında gerçekleştirdi. Dünyaya gelen çocuğun kimden olduğu öğrenilemedi. Leyla o güne kadar pek çok aile yakını ve erkekle cinsel ilişkiye girmişti. 14 yaşında ikizleri oldu. 19'una geldiğinde idam cezasıyla yargılanıyordu. Suçlandığı konular, fahişelik, ensest ve yasal olmayan annelik gibi "ahlaksal" meselelerdi. Avukatının güçlü savunmasıyla cezası meydan dayağı ve hapse çevrildi. Leyda, 2006 yılında rehabilitasyon merkezine yatırıldı. Sonra dda kendisi için tutulan bir apartman dairesinde bir bakıcıyla yaşamaya başladı. Burada da tecavüzün ve tecavüzcünün, suistimal eden annenin değil tecavüz mağdurunun cezalandırılmasının dini bir örneği mevcut. Büyük utanç!

WANWİSA JANMUK (9 YAŞ)
2001'de Tayland'da gerçekleşen olayda, 8 yaşında, 26 yaşında bir adamla evlendirilen küçük kız, 9 yaşında ilk çocuğunu kucağına aldı. Bizim de mevcut yasa tasarısıyla ilgili korktuğumuz şey bu değil mi zaten?

MARIA (9 YAŞ)
2003 yılında, El Salvador'da gerçekleşen olayda, daha da küçük yaşlardan itibaren üvey babası tarafından düzenli olarak tecavüze uğrayan Maria, bir erkek çocuğu dünyaya getirdi.

NUVİA V. T. (9 YAŞ)
2006 yılında, Peru'da gerçekleşen olayda, bir 17, biri 28 yaşında olan iki kuzeninin tecavüzüne uğrayan küçük kız, dokuzuncu yaşını doldurduğu gün sezaryen ile bir erkek çocuk dünyaya getirdi. Yapılan dna testi sonucu, çocuğun 28 yaşındaki kuzeninden olduğu ortaya çıktı.

Liste öyle korkunç devam ediyor ki...
Kardeşinin tecavüzüne uğrayanlar, öz babasının tecavüzüne uğrayanlar, komşusunun tecavüzüne uğrayanlar...
Listede rızasıyla cinsel ilişkiye girmiş tek bir kız çocuğu var.
O olay da Zimbabve'de geçiyor.
Neredeyse 11 yaşındaki kız çocuğu erkek arkadaşından hamile kalıyor.
Başka bir gönüllü sevişen çocuk anne vakası yok tarihte. Sanırım bu sadeleştirilmiş liste bile, çocukların rızalarıyla değil, tecavüzle hamile kaldığını, sekse zorlandığını açıklamaya yetiyor.
Şimdi bana söyleyin...
Hangi yasa tasarısı üzerinde mutabakata varılacak?
Ve hangi vicdana göre bu yasa tasarısı "tecavüz yasası" olarak anılmayacak?
Söyleyebilir misiniz?
Söyleyemezsiniz.

SON ALTIN GÜNÜ

Yasemin Olur

"Bokun içinde öleceksin sen!"; annesi böyle diyordu ona. Annesi her Allahın günü dedikçe bunu, Tomris daha da çok siliyordu yerleri. Annesi domates suyu damlayan elleriyle "Tomris'in Gözyaşları" adlı portreyi çiziyordu yere, Tomris siliyordu. Tomris yerleri sildikçe annesi çiziyordu… Soprano beddua eşliğinde… "bokun içinde öleceksin, bokunda boğul…" Tomris'in gençliği soprano bir beddua… Zaman zaman yüreğinin duvarlarına çarpıp oradan dışarı koşan…

O gün yaprakları sararken Tomris; yine bir sessizlik kaçtı yüreğinden, sonra bir karanlık çöktü ciğerine. Nefes alamıyordu. "Evham" dedi önce. Olurdu bazen… Kötü bir şey olacağından korkardı böyle zamanlarda… Beklerdi bir süre korkuyla… Sonra halıdaki bir kırıntıyla, çalan bir kapı ziliyle dağılır giderdi korkusu. O gün de böyle oldu. Neredeyse boğulacak gibi olmuş, telefona sarılıp kocasını aramaya durmuştu ki gözü camlara takıldı. Nasıl atlamıştı bu ayrıntıyı? Bu hafta yağmur yağmıştı, sonra güneş, derken karşı arsadaki inşaatın tozları… Camların silinme günü henüz gelmemişti, bu doğru. Fakat o, bu hafftaki olağanüstü durum sonucu kirlenen camları silmeyi nasıl atlamıştı? Bunu yediremedi kendine. Başladı tırnaklarını kemirmeye. Dışarıdan bakanlar ne derlerdi? Aklı kanatlanmaya geçti. Sonra yerdeki saç teline gözü takıldı da aklının uçuşu ertelendi. Yerdeki saçlar… Kendi saçlarının dökülmesine imkân yoktu, sürekli topuz olan bir saçtan tek bir telin toka dışına firar etmesi imkânsız. Kocasının da olamazdı o saç teli. Hep bu pislikler kızı Banu'nun kafasından çıkıyordu. Saçlarını toplamayı bir türlü öğretememişti ona. Dayak, bağırış, tehdit… Üstelik bu hafta altın günü de ondaydı. Ya bu tozları unutsaydı ve tozlar camların aralarına girip çıkmamacasına yapışsaydı ya da o saç teli uçup da böreğine, kısırına konsaydı… İnsan içine çıkamazdı bir daha…

Hemen elindeki işi bitirip yerdeki saçı bir peçeteyle aldı, çöpe attı ve derhal camları silmeye başladı. Camlar onun gelin olduğu seksen dört senesinden beri yokluğa karışma yolunda büyük mesafe kat etmişlerdi. Camları sildi, evi süpürdü, yerleri sildi, mutfak raflarını tekrar elden geçirdi, bu arada mutfağın yerleri kirlendi, tekrar buraları sildi, banyoya geçti, kezzap-çamaşır suyu-arap sabunu kokteyliyle günü bitirdi. Cumartesi menü belirleme ve alışveriş derken Salı gününe kadar kocasını ve kızını cinnetin bahçelerinden kokularla delirtti. Sadece delirtmek de değil, Tomris'in tek çocuğu Banu'nun beyninin kıvırcıklarının arasından nefret gibi bir duygu ce ee yapıp giderdi. Oralarda saklandığını belli etmek istercesine… Odasında su dâhil herhangi bir yiyecek içeceği tüketmek, mutfağa terliksiz girmek, banyo lavabosunun kenarına su sıçratmak gibi suçların ihlalinden dolayı yediği dayakların ruhunda yarattığı deliklere bazı bilinmez yaratıklar yumurtlayıvermişti. O yumurtalar kuluçkadan çıkınca big bang…

Annesinin gün hazırlıklarının devam ettiği Cumartesi günü bu küçük Banucuk ara ara hissettiği garip bir duyguyla uyandı. Bugün bulacaktı sanki onu. Saat sekizdi, yataktan uçarcasına kalktı. Öğlene doğru sokağa atmıştı kendini. Biliyordu, bugün bulacaktı onu. Tam yedi saat boyunca otuz iki dükkânda gözü dönercesine gezdi. Eve geldiğinde bitkindi. Aramış taramış yine bulamamıştı. Yine de içini safça bir umut kapladı. Ne vardı bu kadar üzülecek. Gezmişti, yorulmuştu, bulamamıştı belki aradığını ama iki çift güzel ayakkabı almıştı.

Sonra mutfağa gitti. Annesinin sırtını gördü, gülümsedi. Annesinin sırtı ona selam verdi. Sarılmak istedi bir an, yakınına gitti ama annesi varlığını fark etmedi. Ispanak yıkıyordu. Ispanak yıkarken boyut değiştirirdi. En az üç kere tek tek her yaprağını yıkadığı ıspanakları sirkeli sulara basar ve sonra tekrar tekrar… Bunun için nefret ediyordu ıspanaktan. Ispanak annesini yerdi.

*****

Tomris ıspanakları yıkarken gece gördüğü rüyayı düşünüyordu. "Günde rüya faslı açılınca anlatırmışım" diye diye kendi kendine espriler yaptı. Sonra güldü kendi, kendine. Kendi kendine gülüştü.

Beklenen zaman geldiğinde altın günü tüm coşkusuyla Tomris'in arapsabunu-çamaşırsuyu kokulu evinde, beyaz dantellerin koltuk kenarlarını ve vitrinleri nurlandırdığı, buradan yansıyan nurun insanın içine verdiği "az sonra bir şeyi mahvedecek olma" duygusunun karaltısıyla başladı. Kadınlar ikişerli, üçerli gruplar halinde eve teşrif etmişlerdi. Şüpheci Tomris ev terliği getirmeyen kadınların ayaklarının pisliğinin evine sirayet etmesini önlemek adına her kullanımdan sonra yıkadığı terlikleri, yerlerde sürünerek de olsa terliksiz gelen pis kadınların ayaklarına geçirtti. Terlik getirenlerden de pek hazzetmezdi. Bilemezdi o terliklerin temiz mi pis mi olduğunu?

Merabacanımların, öpüşmelerin, iltifatların, yalanların, dolanların ardından Betüş'ün ortaya attığı ilk sebepsiz kahkahadan sonra kadınlar şöyle bir kendilerine geldiler. Betüş ortamın en renkli ismiydi: uyandığında agresif, gün içinde depresif, saha içinde defansif oynuyordu. Düğünlerde de roman. Betüş, on yedisinde kocaya kaçmış, babası onu reddetmiş, bu üzüntüye dayanamayan annesi kocasına "Affet Betüşümü" dediği için yediği tokadın etkisiyle kafasını masanın köşesine çarpıp beyin kanamasından ölmüş, babası kızının kaçmasının onda yaşattığı utanca, bu durumun yarattığı vicdan azabını da karıştırarak hazırladığı kokteyli kafasına dikip tek atışta ölmüş… Yazık oldu Süleyman Efendi'ye…

Bu Betüş kocasında aradığı mutluluğu bulamayınca müteahhit Erol'a kendini teslim ettiği için vicdan nezlesinden halsiz halsiz gezerken Amasyalı sevgilisinin kıllı bağrında aşka tövbe edip, imam nikahıyla Borucu İsmail'e karılık etmiş. Sonra İsmail'in alkolünde boğulmaktan son anda kurtulup ablası Nadire'nin evine taşınmış. İşte bu taşınma işinden sonra başlamış günden güne gezmeye… Onun maceraları, bu maceraların onda yarattığı gelgit akıl, ortamın tekdüzeliğini sarsıp, kadınlara bol dedikodu, bol şükür, bol pişmanlık sunduğu için onun olmadığı bir gün ortamı düşünülemez olmuştu.

Betüş'ün attığı kahkaha, evdeki vitrinde sergilenen kristallerle kısaca kucaklaştıktan sonra geldiği yere geri döndü. Betüş başladı iffetsiz bir komşusunun başına gelenleri anlatmaya. İşlerinin ters gittiğinden, evlerinin bereketinin bittiğinden, ondan, bundan…

> **"Bir süre sonra görüntüler aynılaşmaktan dondu: Firdevs ile Tomris hararetle bir şey tartışıyorlar, Hayrunisa Umay'a bu dünyanın geçiciliğinden bahsediyor, küçük Banu çay servisi yapıyor, Betüş "Amasyalıma dönsem beni kabul eder mi acaba?" diye düşünüp kısır yiyor, Nadire ile Tomris konuşmaksızın çay içiyor. Hafize Teyze, Esma Teyzeyle ikili görüşüyor."**

İşte bu andan sonra görüntüde bir hareket; Hafize Teyze ayağa kalktı ve üstelik namaz vakti değil! Çalın bir oyun havası diye bağırması ile beklenen gelişin gerçekleştiği anlaşıldı.

Ve işte… Hafize teyze seksen iki yaşının verdiği çılgınlık ve "aman koy gitsin" felsefesiyle ortada bir müzik yokken döne döne kendince oynamaya başladı. Beş kalp krizi, iki kanser, bir dünya savaşı, on beş torun, dört torun çocuğu gören o değilmiş gibi dönüyor, dönüyor, dönüyordu. Seksen yıldır her sabah yüzünü yıkadıktan sonra sürdüğü kırmızı ruju ona enerji veriyor, dönüyor, dönüyor ve "Paşam geliyorum, Paşam geliyorum" diyordu… Dönüyor ve gidiyordu… Dönüyor ve gidiyordu. Sonra bir topaç gibi hızlanıp açık balkonun kapısından dışarı çıkıp son kez "Geliyorum Paşam geliyorum" diyerek beşinci kattan atlayıp kendisinden bu kadarı da beklenmeyen bir icra ile öldü.

Kadınlar biraz daha muhabbet ve yemek-içmekten sonra Hafize Teyze'nin ruhuna gitsin diye Betüş'ün de fetvasıyla radyodan bir oyun havası buldular ve başladılar göbek atmaya… Tomris sessizdi. Bakıyordu sadece. Kadınların hepsinin aklında aynı düşünce: Daha önce hiç böyle birlikte göbek atmamışlardı. Başka kadın gruplarının yaptığını duyuyorlardı ama daha önce denememişlerdi. Hoşlarına gitti bu durum ve Hafize Teyze'ye şükranlarını sundular attıkları göbeklerin her biriyle. O göbeklerden akan terler canına gitsindi Hafize Teyze'nin. Tomris bir an için evinde böyle terlemeli, tepinmeli bir işe izin verebildiğine şaşırdı. Bu şaşkınlığa daha büyüğü eklendi. Kadınlar tepindikçe tuhaf bir şey oluyordu. Tomris bir an bütün kadınların bıraktıkları pisliklerin paçalarından yerlere aktığını gördü. Esma Teyze oturduğu yerden alkış tutuyor, Betüş kendini titrete titrete, Hayrunisa nazlana nazlana, Banu utana utana, Umay aşağılaya aşağılaya, Firdevs korka korka, Nadire sıkıla sıkıla oynuyordu. Onlar tepindikçe paçalarından pislikler akıyor. Aktıkları anda birer fareye dönüşüp Tomris'in akça pakça örtülerine koşup, üstlerine pisliyorlardı. Tomris duruyordu. Kadınlar zıpladıkça pislikler akıyor, pislikler aktıkça fareler çoğalıyordu. Büfedeki heykellerle bir olmuştu. Kıpırdamıyordu. Ta ki bir fare ayağını dişleyene kadar… Birden bir kâbustan uyanırcasına canlandı. Farenin ısırığıyla banyoya koştu. Kezzabı olduğu yerden çıkardı. Bütün eve dökecekti kezzabı. Biraz bekletip güzelce silecekti her yeri. Ama bu pis karılar durdukça pislikler, fareler bitmeyecekti. Böyle düşününce kezzabın tam bir temizlik sağlayamayacağını fark etti. Önce kadınları halletmeliydi ama yapılacak bir şey yoktu. Göz bebekleri ceviz gibi oldu… Sonunda kendini temizlemeye karar verdi. Kezzap şişesini aldı; tam kafasına dikip tertemizliğe gidecekken yatak odasından gelen sesler kırdı cevizleri. Yatak odasında biri vardı. Evet, çekmece sesleri oradan geliyordu. Kimse onun yatak odasına giremezdi. Kocası banyo yapmadan o odaya adım bile atamazken… Önce bu işi halletmeliydi. Fareler de ortada görünmüyordu. Göremediği fareler kendi yüzüne gizlenmişti. Şimdi onlar karaltıydı. Sadece çamaşır suyunun aydınlatabileceği bir karaltı.

Hızlı adımlarla odasına geçti Tomris. Odasına girdiğinde az önce salonda tepinmenin başını çeken Betüş'ü gördü. Tomris'i gören Betüş hiçbir şey olmamış gibi seccade aradığını söyledi. Atlamalı bir hayat yaşıyordu Betüş. Abdesti kaçmadan öğle namazını kılmak istemişti. Böyle dedi Tomris'e. Nefreti kursağında kaynıyordu Tomris'in. O kaynamaya dayanamayan fareler, Tomris'in yüzünden, Betüş'e kaçmaya başladılar. Tomris'in aklı kuş olup uçmayadurdu. Bir fare zıpladı yerden, onu yuttu… Odada fareler, pislik, karanlık…

Sonra "Tabii Betüşçüm" dedi Tomris. "İsteseydin ben verirdim."…Fareleri kendi yüzüne çağırıp kibarca dışarı çıkardı onu…

Sonra bir zikir gibi sessizce söylendi kalbinden: Her şeye rağmen gün devam etmeli… gün devam etmeli…gün devam etmeli…gün devam etmeli…gün devam etmeli…

HAYAT BAZEN TATLIDIR
İpek Özsüslü
KOK KOK MİS GİBİ PATATES KIZARTMASI
AYY NE KADAR GÜZEL KOKTUUUU.. HANGİ DAİREDEN GELİYO ACABA?
UZAKLARDA ARADIĞIN ASLINDA YANIBAŞINDAYSA...
PATATES KIZARTTIM HADİ ELİNİ YIKA SOFRAYA GEL.. SOĞUMADAN YE..

UMMADIĞIN ANDA..
NE ZAMANDIR GİYMİYORDUM BUNU.. Bİ DENEYEYİM..

İYİ BİR SATICIYA RASTLADIĞINDA..
ÇOK GÜZEL AMA PAHALI YEEAA !!
?!
KABİN
PİŞŞT..YARIN %70 İNDİRİME GİRİYORUZ.. ALMAYIN!! AYIRTTIRIN, YARIN GELİN ALIN!!!

UFAK BİLE OLSA PARA BULDUĞUNDA..
AYYY İNANMIYIRUM TAAAM ON LİRAAAA YUPPPİİİ!

BU TABLOYU YAPAN KÖR OLDU DİYORUZ.. OK? BEN GÖZLÜĞÜMÜ HİÇ ÇIKARMAM !!
OK!
1 ARALIK-31 ARALIK TARİHLERİ ARASINDA 13 KARİKATÜRİSTİN YER ALDIĞI "ÇİRKİN" BAŞLIKLI SERGİDE BEN DE VARIM. HEPİNİZİ BEKLİYORUM... AÇILIŞ 1 ARALIK 18:00 X-İST / ABDİ İPEKÇİ CADDESİ KASIKCIOGLU APT. NO: 42 NİŞANTAŞI
İpek

PAPARAZZİYE

GELMİŞ, GEÇMİŞ ve EX OLASI, YASA GERİ ÇEKİMDE

…

Böylelikle > Hayat Yasamaya Değer …

Böylece, erkek kadına; **"suus bee kadın.! Bir yasalık işin var"** diyebilecek..

Böylece, kadın zorla evlendirildiği istismarcı kocasını cep telefonu rehberine, **"canım,canikom, hayatım, aşkitom"** yerine **"tecavüzcücüğüm, Tecavüzkitom"** olarak kayıt edecek ….

Böylece, kadın olamayan sevdiği kocasına **"seninle birlikte olmak istiyorum"** yerine, istismarcı kocasına **"seninle birlikte ölmek zorundayım, seninle ölmek istettiriliyorum"** diyecek.

Böylece, artık kocanın karısını **"seni pembe panjurlu evlerde, saraylarda yaşatacağım"** fantezileri bitecek, **"seni torba tasarılarla yaSatacağım"** devri başlayacak…

Böylece, kadın, konu komşunun **"nasıl tanışıp evlendiniz?"** sorusuna; **"Sevişerek evlendik"** değil, **"tecavüzleşerek evlendik"**… diyecek..

Böylece, doğacak olan tecavüz çocuğunun kimlik bilgilerinde, **"tecavüzden olma, Ana'dan doğma"** diye yazacaklar resmi kuruluşlar …

Böylece, kızlarının istismarcısı ile evlendirilerek mağduriyeti giderilen anneler, damatları için **"Tecavüz etti, ama olsun evlendi"** diyecekler kendi kendini teselli ederken…

Böylece, aileler arası Görücülük istismarı başlayacak, **"Devletin emri, tecavüzcünün kavli ile evlenmeyi kabul ediyor"** olacak rızası alınmayan kızlarımız .....

Böylece , **"mağduruz"** diyenler, küçük yaşta evlenebilecek.

Böylece, erkek, evlenmek istediği ve ama kendisini istemeyen kadına önce tecavüz edecek.

Böylece, Cezaevleri biraz olsun boşalacak, açıkta kalan basın suçlanmışları yerleştirilecek ..

Böylece, küçük gelin ile evlendirildiği için hapse giren babanın çocuğu mağduriyetten kurtarılacak ve o çocuk bu durum normalleştirildiği için birkaç sene sonra aynısını yapacaksa, rahat vicdanla hiç düşünmeyecek …

Böylece, Mağduriyetten kurtarmak adına kadın, yalnızlaştıılarak daha çok mağdur edilecek …

Böylece, bütün erken evliliklere bir takım torbamsı kılıflar uydurulacak.

Böylece, istismarcısı ile zoraki evlenmeyi kabul etmezse kadın tarafı, bütün mahalle tarafından tam teşekküllü tecavüze müsait görülebilecek …

Böylece, kadın, evde kocasını hazırladığı yemeğe çağırırken **"kocacığım soframız hazır"** diyemeyecek **"tecavüzcüm, istirmarcım, sübyancım yemeğin hazır"** diyerek seslenebilecek … Pedofilim mi diye eşe hitap edecek artık Acaba?

Böylelikle, her gece çift kişilik karyolaya yatarken kadıncağız,**"O bana tecavüz etti ve sonra bana o kadar değer veriyor ki, mağduriyetimi giderdi ve benimle evlendi. Aahh ! canım tecavüzcüm benim"** diyerek kabuslara gebe çaresiz tesellisi ile rahat sanarak başını yastığa yaslayabilecek …

Böylece, hiçbir seri katil, tecavüzcü, tacizciden korkmayacak kadar cesur olacak kadın. Zira yanı başında bir ömür boyu yapılmışı olacak her daim …

Böylece, 18 yaşından küçük çocukların imza yetkisi ol-

mayacak, oy kullanamayacak, ehliyet alamayacak, bankadan para çekemeyecek, bakkaldan alkol, sigara alamayacak, tv'deki kıytırık 18+ filmleri izleyemeyecek gibi çok ahlaksız, tehlikeli şeylerden uzak tutulacak, ama zorla istismarcısı ile evlendirebilecekken, aslında yasaen rızası, sözde kendi rızası devreye girecek …

Böylece, çaya çorbaya şarkı sözü değiştiren reklâmlar artık bu konuda da kamu spotu reklâmları yapacak, **"Versinler versinler, sevenleri sevdiğine versinler"** değil, **"Sevenleri sevmediği tecavüzcüsüne versinler"** diye şarkı sözleri değiştirelecek, biz de zapingleyerek izleyeceğiz, yada mutfağa çay almaya geçeceğiz …

Böylece, Bönaligiller; **"Çarpıtmayın, tecavüzcüler için değil bu yönerge"** deseler bile, her bir şeyi tektipleştirerek çözemeyiz, barış gelini turiste tecavüz ederek, katleden erkeklerin yaşadığı yasasız diyarlarımızda, sapla samanı ayırmayan yurdum insanı unutulmasın ki, tecavüzün önü açılacak…

Böylece, **#20KasımDünyaÇocukHaklarıGünü'**nde çocuk hakkına tecavüz edenlerin, Cumhuriyet Bayramımızda cumhuriyet gazetesini göz altına alanların çağrışım önergeleri torbalarından, daha bir sürü, **eşeğin aklına karpuz kabuğu düşürme kanunları** çıkarılacak.

Böylece, bekleyen mağduriyetlere yasalar çıkarılabilecek mi Acaba? – Damacanaya tecavüz eden adam mağdur ettiği damacana ile evlenecek mi Acaba? Erkek çocuklarına tecavüz edenlerin, erkek erkeğe evlenilmenin yasal olduğu bir ülkede Hollanda da mı evlenecekler, yoksa buna ilişkin bir yasa konacak mı Acaba? Abisi, babası, amcası, dayısı gibi Ensest istismarlarda kiminle evlendirilerek mağduriyeti giderilecek, yoksa evlendirilecek bir kayyum mu atanacak Acaba?

Böylece, yasa gereği erken yaşta evlendirilebileceksin, ama yaşam gereği erken yaşta erkek arkadaşınla bankta yan yana oturmayacaksın, flörtün olamayacak kadar küçük sayılacaksın, şort giyersen ahlâksız davranış sayan bir sapıktan tekme yiyeceksin.

Böylece, ormanı yakanın az bir cezadan sonra arazinin sahibi olacağı, Tarihi eser sayılan ahşap binanın mirasçıları tarafından yakılıp yok edilerek yerine otopark yapılması, göktelen dikilmesi gibi orman kanunları devreye girecek, **Tecavüzcü ile evlen hergün tecavüze uğra**, yakında hırsızı işe, evine al kanunu, katilin ile yaşa kanunu da çıkacak.

Böylece, Nenesinin Dedesinin bilgisayarsız, akıllı telefonsuz, buzdolapsız, televizyonsuz, arabasının, metrosuz, kentsel dönüşümsüz **hayatını "o eskidendi"** diye sayacak, ama erken yaşta evlendirilmeyi **Yeni Türkiye Yasaları**ndan sayacak..

Böylece, artık yasalara özel yaşamamız yerine, birkaç kişinin özel yaşamına göre yasa tasarlayacaklar…

Böylece, hayat durdu duracak, ama onlar durmayacak, yasamaya devam edecekler…

Böylece, küçük gelinin büyüklerinin yanlışı meşrulaştırılarak, yanlışlıklardan alınanlar iyi örnek olmayacak, doğru parlatılmayacak, yanlış perçinlenmiş, yanlışlıklar iyice pekiştirilmiş olacak… Böylece, alışmış, kudurmuştan beterdir ve tecavüze alışan tecavüzcü, evde tecavüzden aldığı karısını bırakıp, başka birine tecavüz ederek aldatacak, mağduriyet çözüm dörde kadar **kuma kanunu**na gidecek...

DÜNYA TEPİK

Bu yasa ile, diğer dünya ülkelerinde **T**ürkiye **C**umhuriyeti'nin = **T.C.avüz** olarak tanınması, bu milleti temsil edenlerin kendi kendine tacizidir, hakiri tecavüzdür …

MECLİS TEPİK

"İçerde tecavüzden yatan hangi kurtarılmak istenen **hatırlı istismarcılar** var Acaba?" dedi muhalefete de muhalefet parti başkanı …

"Toplumda da kafa karışıklığı oluşturmayı başardılar", **"büyüğünde küçüğünde rızası vardı"** dedi yasayı torbaya geri çekerken Bönalilgiller.

Yasal verdikleri, basın özgürlüğü, kadın hakları, çocuk hakları vs. sınırsız deyip, sınırlı olan internet gibi, belli bir kotadan sonra hız düşüren özgürlük… onlara göre adil özgürlük kotasını aştığınızdan hızınız kesilecektir…

Millet meclisine, Tecavüzle gelen, Tecavüzle gider…

Özel gündem, artık yerel gündem oldu.

Torbadan tecavüz çıksa yedirirler bize..

Tecavüzü, yasal imzaları ile onaylayarak meşrulaştıranlar kızlarına tecavüz edilirse aynı şekilde evliliğe ne diyecekler Acaba? Şayet empati duygusu yoksunu değillerse kendilerinden eminler. Ya kendisi yaşadı, içindeki diline vuruyor , yada kendisi yakını bir küçük kıza yaşatacak bu yasayı ..

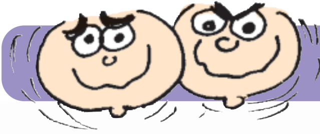

SANAL TEPİK

Sanal medya paylaşımlarında **"Gözaltı torbalarını %96 siliyor"** krem reklâmını bile gündem genelliğinden, tutuklananlar sanarak okuyorum. Torba yasadan gözaltı çıktı diye algılıyorum artık…

EĞİTSEL TEPİK

"Aile; anne, baba, çocuktan oluşur" tanımı yapılıyor ilkokullarda, küçük bir çocuk için son derece rencide edici.. Bir tanesi eksikse **"aile nedir?"** tanımına uymuyor musun? Bu tanıma göre kendim bir başıma hiç bir şey miyim Acaba?

uyku...

feyhan güver

Arzu Okay

Medeniyetlerin Kardeşliği

Herşey bir anda değişti.

"Arzu Hanım Antakya Film Festivali'nde size onur ödülü vermek istiyoruz."

Ne? Ben ödül? Onur? Oluuur. Olmaz mı?

Uçarak, kaçarak, atlayarak gelirim de ben Kitübüs'teyim.

"Farketmez biz sizi bir günlüğüne ışınlarız." dediler.

Amaney Antakya mı yoksa Hatay mı? Hangisi kulağa hoş geliyor. Bana ne onu da siz araştırın. Ben yaptım, iyi oldu bir şey daha öğrendim bu yaşımda. Ha bu arada Büyük İskender de burdan geçmiş. Ah be nasıl da kaçırdım amma da yakışıklıymış yani birkaç yüzyılın aramızda lafı mı olur?" dedim.

Neyse efendim, uçaktan indikten sonra beni karşıladılar, minibüse bindim, otele uğramadan direkt açılışa gideceğimizi söylediler.

"Eski meski de olsam oyuncuyum,süslenmem gerek!" dedimse de acelemiz olduğu için set günlerindeki gibi elbiseyi yukardan giy, kolu sağdan, pantalonu alttan gibi ince hareketlerden sonra sahneye hazırdım.

Biz sinemada yıllarca bunu yaptık. ne soyunacak ne de giyinecek yerimiz olduğundan giysilerimizi sette çabucak giyerdik.

Tüm şıklığımla salona vardım. Onur ödülünü almak için sahneye doğru yürürken ve insanın dik durduğunda tüm emeklerinin O'na döndüğüne bir kez daha şahit oldum.

Bu sinema camiası yıllarca beni yıllarca yok saydı. Öteki olmanın ne demek olduğunu işte o zaman öğrendim. 23'ümdeydim, şimdi ise 61 yaşındayım. Neler geçmedi ki? Neyse canım benim derdim bu değil; Antakya!

Bu şehirde birşey var; elini uzatıyorsun Murat Evgin söylüyor; dudaklarımda bir ateş, avuçlarımda alevsin. Hatay alev alev kaynıyor. Saray Caddesi'nden başlıyorum Hatay'ı keşfetmeye. Çan, ezan, havra hepsi bir arada!

Gençler evlerden çıkıp kendi dinlerine göre camii, kilise veya havraya dağılıp, çıkışta yine birlikte mahalleye dönüp eğlencelerine kaldıkları yerden devam ettiklerini anlatıyorlar.

Peki ne değişti? Biz neyi beceremedik? Ama Antakya bu işi başarmış. Birlikte yaşamanın renklerini burda görebiliyoruz ve bunu gelecek ayki yazımda uzun uzun anlatacağım.

Bengisu Akyürek

2017'ye yakarırken

Dr. Gökçen Erdoğan

Bunun 2017'ye selam çakan, 2016'ya ise nanik yapan bir yazı olmasını istiyordum. Ama gelenin gideni arattığı bir ülkede yaşadığımızı anımsadım ve durdum. Anladım ki her yeni yıla 'artık her şey bambaşka olacak!' inancıyla giren bir avuç saf kaldık. İyisi mi 2016'ya güzellemeler yapayım; ne de güzel bir yıldın sen 2016! Ölmeyip kaldığımıza hayret ayy pardon şükürler olsun!

Düşmanlıklar, savaşlar, kadın cinayetleri, çocuk ölümleri,saldırılar, patlamalar, fiziksel ve psikolojik şiddet, taciz, tecavüz, mobbing… Bir yıla bunca şirin felaketi nasıl da sığdırdık. Bereket fışkırıyor hey maşallah!

Minnoş minnoş silahların, şaşaalı tankların gölgesinde, sokağa çıkmanın tatlı yasağında ne kadar da saadet doluyduk. Kardeşlerimizle gırtlak gırtlağa gelmenin, konu komşuyla husumete düşmenin, kimin ne olduğunu bilmemenin o kekremsi tadını nasıl da sevdik!

Eskiden olsa darbe anısı dinleye dinleye şişerdi içimiz, şimdiyse iç şişirmeye hazır ve nazırız, yepisyeni anılarımıza sağlık! Olağanüstü bir yaz geçirdik, 3 ayda geçer demiştik, daha da geçiremedik. Bitmeyen yaz istiyorduk, vallahi bulduk! Gam kasavet iliklerimize işledi, atadan dededen miras kalmış gibi sevindik, ha değil mi?

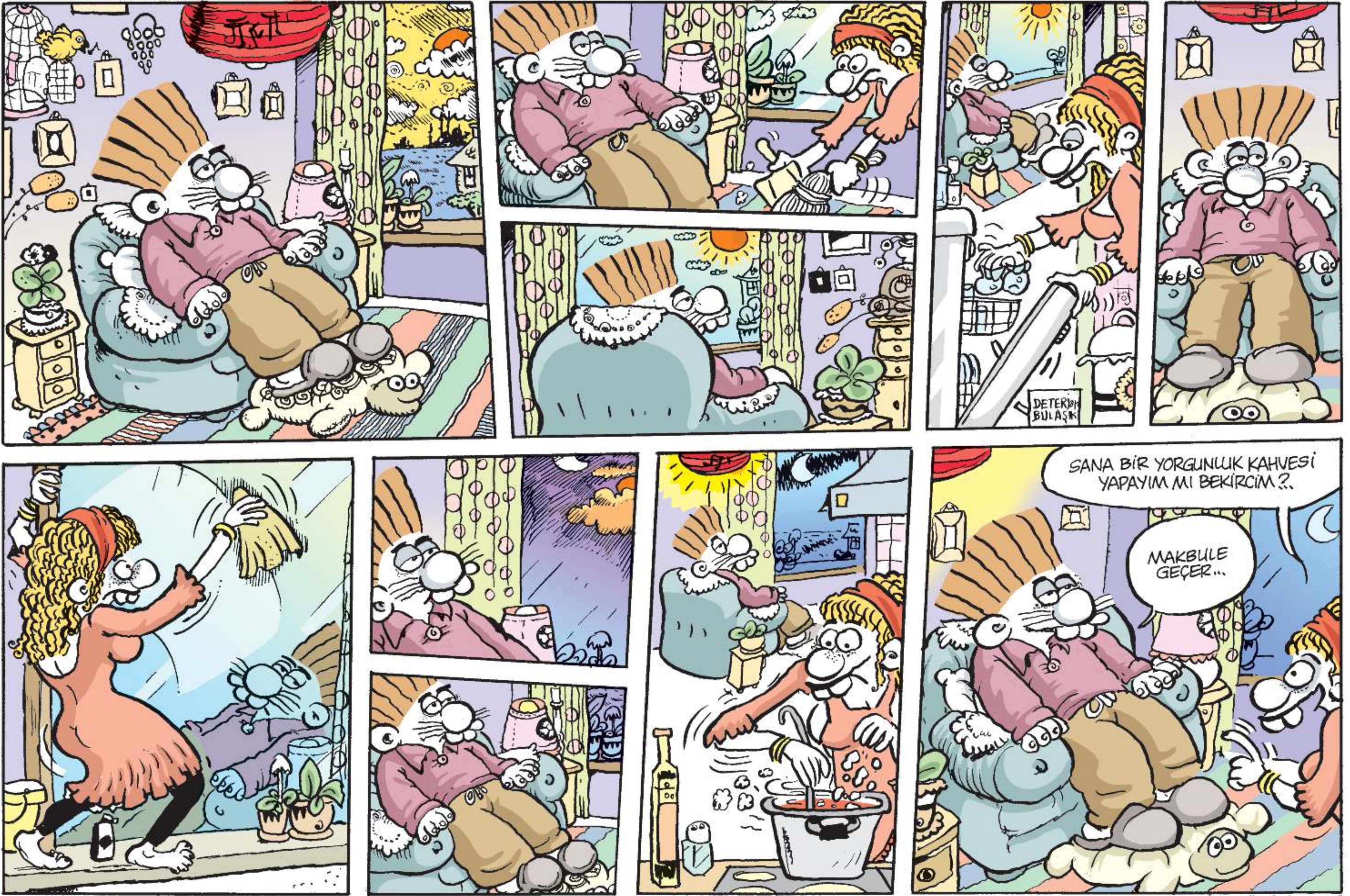
Gayrısafi milli hasıla 'aman aramızda lafı mı olur canım' cinsinden; dolar euro kusüratı kaldırmış, 'size düz olur' olmuş. Ekonomimiz yolda görsek tanımayacağımız kadar büyümüş. Canına yandığımın işsizliği almış yürümüş. Seni beğenmezsek taş olalım e mi 2016?

Git kendini daha fazla sevdirmeden, git ayrılmak zor olacak. Git ve dönüp bakma ardına, sen bizden iyilerini hak ediyorsun, bak valla!

Gel 2017, gel, sıra senin. Beklentimiz yok, kendini kapana kısılmış hissetme, gerilme, kasılma. Harika falan da olma, hiç lazım değil. Ama Allah'ını seversen biraz daha sıradan ol, ortalamayı zorla.

BEZGİN BEKİR

TUNCAY AKGÜN

BAYAN YANI 'na abone olun

evinize gelsin, sadece size özgü, üzeri orjinal çizimli ve çanta veya tişört de hediye...

• Tişört veya fabrikasyon değil el emeği, göz nuru, organik kumaştan çanta hediyeniz olacak...

• Bu tişört veya çantanın üzerinde sevdiğiniz çizerin sadece size özel orjinal çizimi olacak... (Çizerleri siz belirleyeceksiniz. Kampanyanın bu kısmını çok sürdürebileceğimizi zannetmiyoruz, süresi sınırlı olacak acele edin.)

• Zamlardan etkilenmeyeceksiniz.

• Bayii, market dolaşıp ayacıklarınızı yormayacaksınız.

• Bayan yanı günlerinin pastalı kekli misafiri olacaksınız...

Abonelik işlemleri sorumlusu: Aysun Hanım
bayan8mart@gmail.com
0.212.292 94 50-51

Motive Teyze

Ece Dorsay

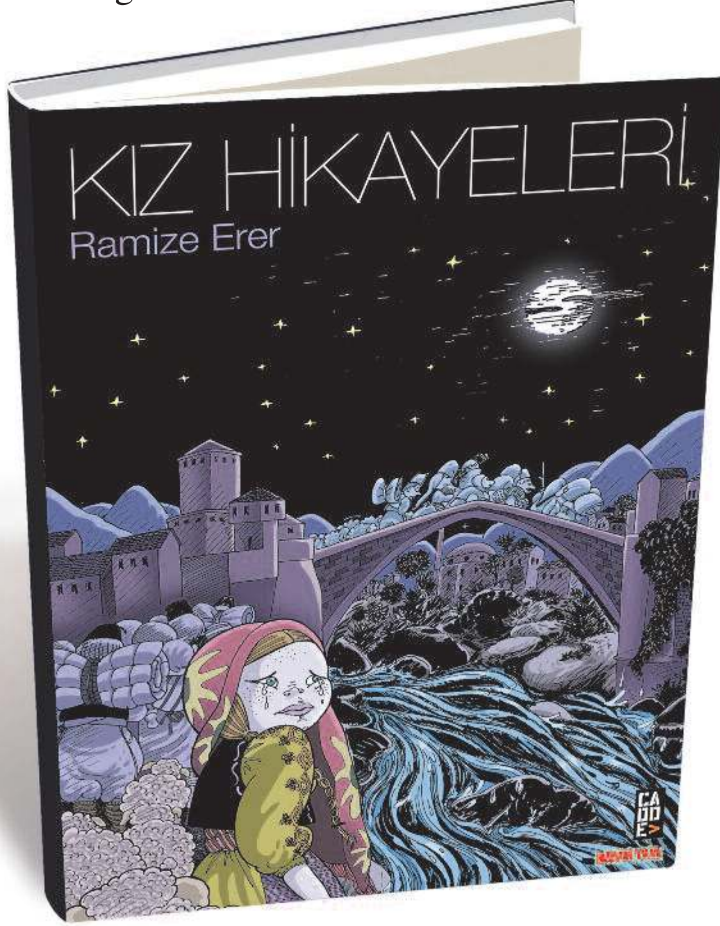

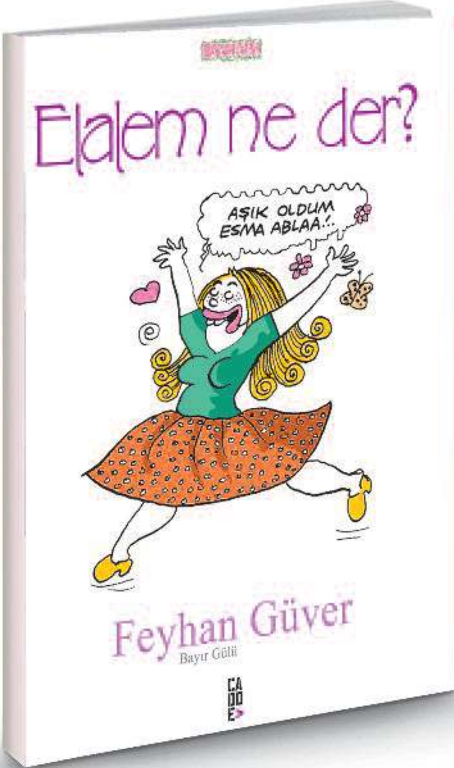
En güzel yılbaşı hediyeleri

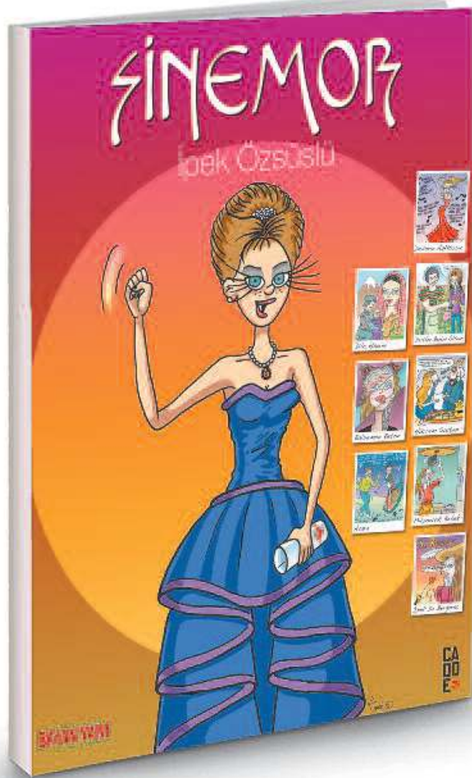
Elvida'nın çocukluğu neşeyle hüzün arasında gidip gelen bir salıncakta geçmişti. Canı sıkıldığında sallanır...

Ya da şekerli ekmeğini yiyerek köyün tozlu yollarında kaybolarak dolaşırdı.

5. Cilt

Yeni Yılda Kitapçılarda ve gazete bayiilerinde

BAYAN YANI
2016-12
Aylık yaygın süreli yerel yayındır

BD Basın Yayın Tic. Ltd. Şti. adına
Sahibi ve Yazıişleri Müdürü
Tuncay Akgün

Yayın Kurulu
Ramize Erer
Feyhan Güver
İpek Özsüslü

Renklendirme Editörü
Fikret Özdemir

Satış Müdürü
Şener Küçükkaptan
Abonelik Asiye Uludağ
(0212) 249 91 13

ADRES: Firuzağa Mahallesi Defterdar Yokuşu No: 19/1A Cihangir-Beyoğlu/İST **TEL:** (0212) 292 9450
FAX: (0212) 251 5754
BASKI: LeMan Ofset (0212) 858 00 93 **DAĞITIM:** DPP A.Ş.

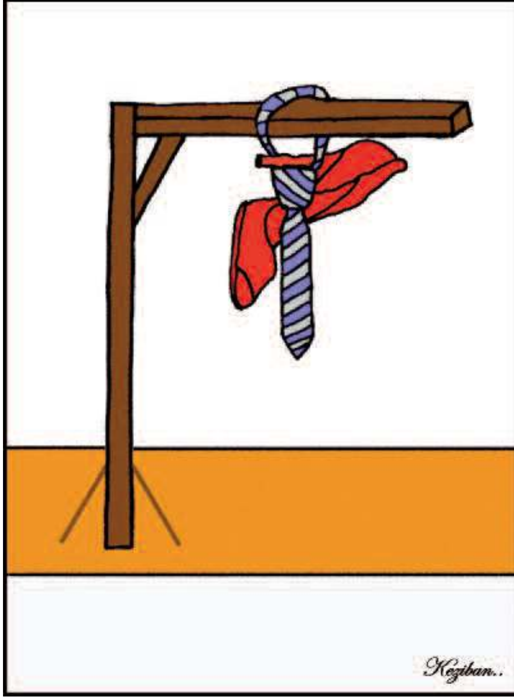

KIZ AYLİN HAYIRLI OLSUN, SÖZLENİYOMUŞSUN?
EVET PERVİN ABLA!
KIIZ BEN NİYE DUYMADIM? KİMMİŞ O ŞANSLI KİŞİ?!

KIZ NASIL DUYMAZSIN?. KERİME'NİN KÜÇÜK OĞLU!.
KÖYÜN EN HAVALI ÇOCUĞU!.
AA EVET... BİLMEM Mİ... EVİNDE YOK BULGUR AŞI, KENDİ GEZER BÖLÜKBAŞI!

AMAAN BOŞ VER ONU SEN ŞİMDİ! İKİ GÖNÜL BİR OLUNCA...
YA TAMAM DA PERVİN... O ÇOCUĞUN HİÇ Bİ BALTAYA SAP OLACAĞI YOK... HEM ÇALIŞMIYO HEM BURNU HAVADA... KENDİ HASIRDA GÖZÜ MISIR'DA!.

OLSUUN!.. DAYILARI ZENGİN ONLARIN!. KOLTUK ÇIKAR HERALDE?!
Dİ Mİ AFET ABLAA?!..
YOK BE YAVRUM!. Bİ KOYUNUN KUYRUĞU ANCAK KENDİ KIÇINI ÖRTER... KİMSENİN KUYRUĞUNA GÜVENME?

SİZDEN GELENLER

BİZE NE OLDU? Uzun süredir bu sorunun cevabını arıyorum, gerçekten bize, toplumumuza, ülkemize ne oldu? Bunca akıl dışı olaylar hangi ara hayatımıza sızdı? Bireysel yada toplum olarak, başkalarının acılarına duyarsızlaşmaya, bana dokunmayan yılan bin yaşasın diye düşenmeye başladığımızda, hayatımızdaki tüm değerler hızla çökmeye başladı. Bir gün gelecek ve kendime insan demeye utanacağım hiç aklıma gelmezdi, belli bir kesim isyan ediyoruz, ne diyorlar siz bizim yüzde ellimiz değilsiniz, tamam biz sizin yüzde elliniz olmak istemiyoruz ama, sizin yüzde ellinizin çoğu kör, sağır ve koyun, zaten sakatlık orada başlıyor devlet kendi eliyle halkını bölüyor. Kadına şiddetle başladı bu kötü gidişat, toplumsal ahlaksızlığın çamuruna öyle bir battık ki biz debelenip çıkmaya çalışırken, daha kötüsü olamaz derken duyduklarımız ve gördüklerimizle aklımız uçtu. Dini her türlü kötülüklerine bir kılıf olarak kullanmaya başlayan bir toplum haline geldik, kendilerine din adamı diyen, yüzlerine baktığınızda içinizi bulandıran, konuştuklarında sizi kusturan tiplerin fetvaları, annesinin dizlerini görünce tahrik olan erkek çocukları, kızına şehvet duyan babalar, tecavüzcüsüyle devlet eliyle evlendirilmeye çalışılan minicik bedenler varken bu ülkede bir şeylerin iyi olacağına dair umutlarımızıda hızla yitiriyoruz. Altı yaşında kız çocuğuyla evlenilebilir, ölüyle sevişebilirsin diyen uçkur manyağı, kafayı cinsellikle bozmuş tipler ve daha nice sapık fikire sahip binlercesiyle aynı topraklarda yaşıyor olabildiğimize inanamıyorum, akıl tutulması yaşıyorum, bize ne oldu, nereye gidiyoruz. Kılına zarar geldiğinde, içimizin kanadığı evlatlarımızı nasıl bir toplumda büyütüyoruz, korumak, kollamak nereye kadar, kız, erkek fark etmiyor bu insanlara, hatta insan değil hayvan olmaları yada ölü olmaları bile fark etmiyor. Devlette ümidimizi kestik, devlet tecavüzcünün, sapığın yanında, biz ne yapacağız kime yada hangi kuruma güveneceğiz, ne yazık ki toplumsal paranoyanın sınırlarını aştık, cinnete doğru yol alıyoruz, kendimi frenleri patlamış bir kamyonun içinde son sürat duvara toslamak üzere hissediyorum, bu korku toplumunda yaşamak ve çocuk büyütmek istemiyorum. Sen yandaşsan her şey sana mübah diyen bir toplumun parçası olmak ağır bir yük, günden güne tüm iyilikleri tükeniyor, sanki dünyada hiç iyi bir şey yokmuş gibi gelmeye başladı, gerçekten çok korkuyorum. İmdat, biri bize ne oldu anlatsın diye avaz avaz bağırasım var ama sesimin duyulacağına dair umudum yok. Yazık oldu, tüm iyi şeylerin üzerini örttü kötülükler. **SB. Kasım-2016/Girne**

Gizem Satılmış

SOYUT NEVALE

Bu kara gökyüzü bir dervişin dimağı olmasın sakın diye geçirdi içinden, dervişin dimağındaki karanlık kubbenin altında çırılçıplak yaşlanan bir çocuk. Beyaza kesti kurbağalar ve köklerine bastırdı karaağaçlar tasalarını. Temeli çatırdadı bin bir katlı bir gökdelenin. Piyasalar inledi çığlık çığlığa, dalgalandı ve duruldu. Süklüm püklümdü simsarlar uykusunda. Sustu çığırtkanlar. Karıncalar kaçıştı ağır adımlarıyla, tedirgin. Fareler filikalara doluştu. Ölü nöron kokusu sardı ortalığı. Kalktı kollar, indi kollar. İrin bulutlarından yapış yapış ve iğrenç koltuk altı teri yağdı taze çimenlerin üstüne. Zaman yalınayaktı. Pencereler titredi, küpler yuvarlandı; yuvalandı solucanlar karıncanın yuvasına. Yağlı bir yılan ısırdı kendi kuyruğunu. Bir insan utandı varlığından. Fakat bu kara gökyüzü, diye geçirdi içinden çocuk, derviş dimağında soyarken onu.

Memet W. Oner / 19 Kasım 2016 / Hamilton/Kanada
#TecavüzüAKlayamazsınız!

Saadet değil, Mesude

Çizgili ellerini omzuma koyan bu kadın benim anneannem. 1935'te Siirt'te doğmuş. Doğum gününü, ayını tam olarak bilmiyoruz. Çünkü ablası ölünce anneanneme kimlik çıkarma gereği duymamışlar. Ablasının kimliği anneanneme kalmış. O yüzden resmiyette 1933 doğumlu Saadet olarak görünse de aslında adı Mesude. Okula hiç gitmemiş yani okuma yazması yok. 14 yaşındayken o zaman 30'lu yaşlarında olan dedemle evlenmiş. Daha doğrusu evlendirilmiş. Bana dedemi nikahta gördüğünü söylediğinde şok olmuştum. Ama asıl şaşkınlığımı halasının oğluyla 12 sene nişanlı kaldığını öğrendiğimde yaşadım. 'Zaten 14'ünde evlenmişsin ne ara nişanlandın anneanne' dediğimde beşik kertmesi olduğunu söyledi. Anneannem yani Mesude Hanım 3 çocuk annesi. 3 tane çocuğunu da kaybetmiş. Tabi çocuk çocuğu doğurunca pek sağlıklı hamilelikler, doğumlar yaşamamış. Erken sayılabilecek bir yaşta da dul kalmış. Kolay bir hayat yaşamadığı, çağımıza uygun geleneklerden gelmediği aşikar. Bu yüzden pek modern, anlayışlı bir anne olamamış. Annem sık sık anneannemin despot olduğunu; ona çocukluğunu, gençliğini doyasıya yaşatmadığını söyler. Anneannem ise annemin çok güzel olduğunu anlatır ve üzerine ekler: "Biri çıkar kandırır diye korktum. Evlenmesin okusun istedim." Annem önce okudu, sonra evlendi neyse ki. Mesude Hanım'ın gönlü oldu ama kendi hayatı elinden alındı. Hiç unutmam 'dedemi seviyor muydun' dediğimde 'Hacı iyi adamdı ama biz aşk nedir bilmiyorduk bizim zamanımızda yoktu' dedi. Ah Mesude hanım! Aşk yüzyıllardır var ama senin kapını çalmamış...

Ahenk Bayazit

TEHLİKELİ İLİŞKİLER

Ramize Erer

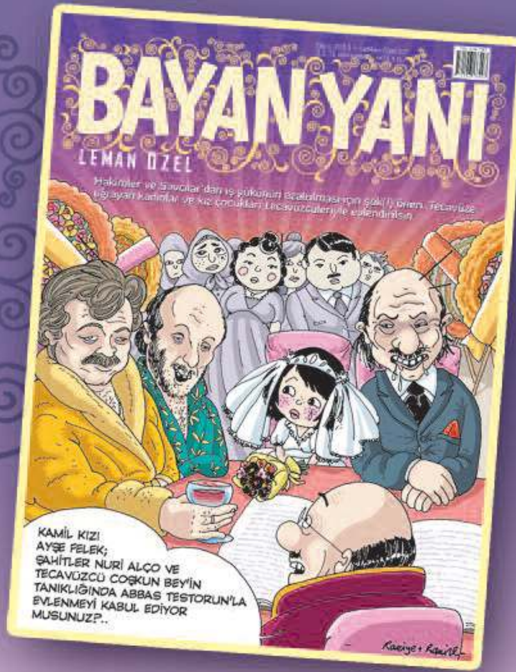

BAYAN YANI

NURİ ALÇO VE TECAVÜZCÜ COŞKUN'DAN ÖZÜR DİLİYORUZ

